

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS-KETVIRTADIENIS – TUESDAY-THURSDAY, GEGUŽĖS-MAY 31 – BIRŽELIO-JUNE 2, 2016 • Vol. CVII Nr. 64-65 Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 06-01-16

V. Zaikausko nuotr.

Giminės genealoginis medis – neišėjus iš namų

Lietuvos katalikų bažnyčios parapijose esančias metrikų knygas, kuriose saugomi šimto metų ir senesni įrašai apie krikštus, santuokas ir mirtis, numatoma perkelti į elektroninę erdvę. Taip pat bus suskaitmeninti parapijiečių sąrašai ir vadinamieji užsakai prieš santuoką.

Dėl šių už Europos Sąjungos (ES) paramos lėšas numatomų vykdyti darbų birželio 30 dieną susitarimą pasirašė Lietuvos vyriausiasis archyvaras Ramojus Kraujelis ir Lietuvos vyskupų konferencijos generalinis sekretorius Kęstutis Smilgevičius. Tikimasi, kad senieji įrašai bus aktualūs besidomintiems savo giminės istorija žmonėms.

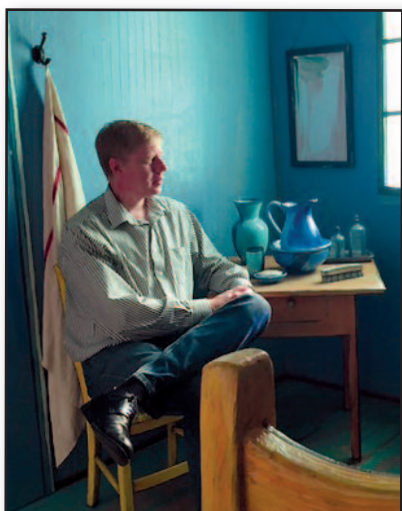
Pasak R. Kraujelio, suskaitmenintos bažnyčios knygos bus prieinamos viešai, todėl naujesnių bažnytinių knygų nuspręsta į projektą netraukti saugant asmens duomenis. Jo teigimu, skaitmeninimo parengiamieji darbai galėtų prasidėti kitų metų pradžioje, o pats skaitmeninimas galėtų vykti 2018 ir 2019 metais.

„Yra bendras galiojantis principas Europoje ir visame pasaulyje, kad gyvų asmenų duomenys yra saugomi. Šimtas metų pasirinkta su ta mintimi, kad tikrai labai maža tikimybė, kad bus likę gyvų asmenų, išgyvenęs daugiau nei šimtą metų vienas kitas senolis tik galėtų būti“, – spaudos konferencijoje sakė jis. – 3 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

Pažintis su įdomiais muzikantais – 4 psl.

Nakvynė pas van Gogh ir kiti lietuvių projektai – 8 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Ko išmokta per metus

Ant scenos – mažieji Dr. V. Kudirkos lituanistinės mokyklos dainorėliai, šokėjėliai ir muzikantai.

Rengėjų nuotr.

Mokslo metų baigimo šventė „Pavasariniai žiedai“

Tradiciškai gegužės mėnuo mokyklose yra tas metas, kai visi dairosi į besibaigiančius metus ir peržiūri nuveiktus darbus. Dr. V. Kudirkos mokykloje ta proga įvyko pavasarinė šventė, kurioje vaikai sveikino mamas su praėjusia Motinos diena, tėčius – su artėjančia Tėvo diena. O sveikinimai buvo visa, ko vaikai išmoko per metus: šokiai, dainos, grojimas įvairiais instrumentais bei eilėraščių deklamavimas.

Renginyje, be V. Kudirkos mokyklos vaikų, dalyvavo ir svečiai iš Centrinio NJ apylinkės – Violetos muzikos studijos lietuviška instrumentinė-vokalinė grupė „Spindulėlis“. Grupės vaikai dainavo, grojo instrumentais, derindami tradicinius lietuvių liaudies medinius metalofonus ir elektrinius būgnus. Pianinu įvairius kūrinius skambino Ievos Kalasauskaitės mokomi vaikai bei vaikai, besimokantys groti savarankiškai. – 5 psl.

Laimė ne turėti, bet nenorėti turėti – Dalai Lama XIV

Liberalų sąjūdis nėra Lietuvos svajonių partija. Nebuvo tokia nei iki kratų Eli-gijaus Masiulio namuose, nei po to, kai ėmė aiškėti, jog ši politinė grupė kur kas rimčiau susijusi su „MG Baltic“ susivienijimu, nei mes, rinkėjai, įsivaizdavome.

Beje, bičiuliautis su turtingomis bendrovėmis niekas nedraudžia. Bendradarbiauti įmanoma su visais. Net ir su abejotinos reputacijos žmonėmis. Svarbu, kaip bendraujama. Pats nesukčiauk, netalkink apgauldinėjant partnerius, valstybę, ir kas tada galėtų tau priekaištauti dėl netinkamo elgesio?

Bet Liberalų sąjūdžio atstovai ne visuomet elgdavosi taip, kaip dera tikriems liberalams. Nūnai į dienos šviesą velkami vis nauji abejotini atsi-statydinusio šios partijos vadovo darbai. Tik niekas nemini vienoje televizijos laidoje prieš kelerius metus E. Masiulio pasakytų žodžių: jis neįsivaizduojęs, kad galima išgyventi su kokiais penkiais tūkstančiais litų.

Ši Masiulio arogancija tada, manau, užgavo daug vos galą su galu suduriančių lietuvių, kuriems penki tūkstančiai – dideli pinigai, apie kuriuos jie gali tik pasvajoti. Iki šiol neteko girdėti, kad koks ciniškas politikas milijonierius taip paniekintų ne tokius sėkmingus savo tėvynainius, nors visi turtuoliai, be abejo, yra tokios pačios nuomonės. Kas turi daug pinigų, tam jų daug ir reikia: vilai šiltuose kraštuose išlaikyti, jachtai, brangioms moterims, brangiems gėrimams... Jau tada buvo galima susimąstyti: ar ne per dideli šio politikos apetitai? Iš kur eilinis seimūnas ima pinigų, kurie leidžia jam ne tik nemirti iš bado, bet ir, pensininko akimis, prabangiai gyventi? Dabar aiškėja tas „požeminis šaltinis“, iškilęs į paviršius ir galintis paskandinti dar visai neseniai tokį perspektyvų jauną vyrą, kuris nieko nebijo. Nebijo todėl, kad tikisi tame šaltinyje neprigerti, ar nebijo todėl, kad drąsus, kaip ir dera rizikuoti nebijančiam liberalui?

Naujasis liberalų vadovas Remigijus Šimašius taip pat ne sykį klupo. Pirmą kartą – kai vadovavo Teisingumo ministerijai. Jo vadovaujama įstai-ga tuokart atidavė Baltarusijos valdžiai duomenis, kuriais remiantis oficialusis Minskas už grotų kelerius metams pasodino Prezidento Aleksandro Lukašenkos oponentą. Bet R. Šimašius nepriėmė asmeninės atsakomybės už talkinimą oficialiai Baltarusijos valdžiai.

Neatsistatydina ir dabar, kai paaikškėjo, jog vakarieniavęs prabangiame „Naručio“ restorane su „MG Baltic“ susivienijimo vadovais puotavo už dyką, nors kas jau kas, o liberalai turi žinoti, kad nemokamų pietų ir vakarienių nebūna. Apie tai „Lietuvos žiniuose“ jam priminė ir Saulius Spurga. Vilniaus meras turbūt laikosi kitokių principų: šimtas kitas eurų už vakarienę – juk tai tokia smulkmena! Tai ne „parsidavimas už maistą“. Jei-gu parsiduoti, tai tik už kokius šimtą šešis tūkstančius? O iš tiesų, kaip matome kai kur Vakaruose, politiniuose žaidimuose ne išlaidų dydis svarbu. Mes to dar nepajėgiame suvokti ne tik Druskininkuose, bet ir Vilniuje arba atvirkščiai.

Nepatogių klausimų pateikti verta ir liberalui Gintarui Steponavičiui. Pavyzdžiui, ar G. Steponavičius stiprino tokių disciplinų kaip lietuvių kalba, lietuvių literatūra ir Lietuvos istorija statusą aukštosiose bei vidurinėse mokyklose, kai vadovavo Švietimo ir mokslo ministerijai? Deja.

Viešojoje erdvėje nūnai – patys įvairiausi Liberalų sąjūdžio veiklos vertinimai. Net ir paskutiniojoje „Sąmokslų teorijoje“ (vedantysis – Arnas Klivečka) pažerta pastebėjimų: teismuose bus keblu įrodyti, jog E. Masiulis prekiaavo poveikiu. Visa mūsų veikla – tai savotiška prekyba poveikiu, ad-

Lietuva, kurioje ne tiek jau daug sveiko proto

GINTARAS VISOCKAS

resuotu rinkėjams, politikams, skaitytojams, dėstytojams, pirkėjams, žiūrovams... Bet ar tikrai sveiko proto nepraradusioje valstybėje sunku suprasti, kuo legali prekyba poveikiu skiriasi nuo neteisėtos, nusikalstamos, smerktinos? Tokie „sąmokslininkų“ pastebėjimai būsimiesiems E. Masiulio advokatams ir teisėjams turbūt perša mintį, kad, laikantis įstatymo raidės, o ne esmės, galima išgelbėti bet kokį nusikaltėlį.

Sveikas protas ištis yra sveikas tik tuomet, jei jį lyginame su tokiomis moralinėmis sąvokomis kaip patriotiškumas, tautiškumas, valstybiškumas, pasiaukojimas, jautrumas. Dažnai sveikas protas skatina nesivelti į ginčus su stipresniais, jiems nusilenkti, sprukti šalin, kai jėgos nelygios. Bet toks „sveikas protas“ mus atvedė prie milžiniškos socialinės atskirties, prie tautos išnykimo ribos, apie kurią pastaruoju metu rašoma visuomeninių organizacijų ir judėjimų parengtame nacionaliniame susitarime „Kad Lietuva neišsivaikščiūtų“. Šviesiausioji visuomenės dalis mato „kritinę Lietuvos demografinę bei moralinę būklę, rimtą pavojų lietuvių tautai ir jos kultūros išlikimui ir valdymo institucijų vengimą ryžtingai apsispręsti“.

Dažnųsyk mes jau nebepestebime akivaizdžiausių dviprasmybių. Štai Marijus Antonovičius straipsnyje „Apie tuteišizmą“ („Lietuvos žinios“) susirūpinęs, jog Vniaus krašte gyvena žmonijos, kurie save vadina ir baltarusiais, ir lenkais, ir rusais. Vienu atveju tapatina save su Baltarusija, kitąsyk – su Lenkija, Vilniaus kraštu...

Taip, ne iki galo susiformavusi tapatybė. Todėl neverta itin stebėtis, kodėl propagandinė Rusijos televizija populiariausia tarp tuteišių, ir tuteišių dialektas vis labiau netenka lenkiškų, baltarusiškų, lietuviškų priemaišų. Dar truputis, ir jie taps rusais.

Bet man nesuprantamas M. Antonovičiaus klausimas „Ar Lietuvos politinis ir intelektualinis elitas yra drąsus ir pajėgus skatinti tuteišius tapti normaliai susiformavusiais Lietuvos lenkais?“ Kodėl būtinai – lenkais, kodėl – ne lietuviams? Juk M. Antonovičius pripažįsta, kad tuteišiai turi visokių, taip pat ir lietuviškų, priemaišų. Juolab kad jie gyvena Lietuvoje. Jeigu vadovausimės sveiku protu, M. Antonovičius iš Lietuvos valdžios reikalauja neįmanomo: siekia, kad oficialusis Vilnius tautybės neturinčią bendruomenę... Lietuvoje ne lietuvių, bet lenkintų.

Filosofas, Vytauto Didžiojo universiteto profesorius Leonidas Donskis ragina atsisakyti XIX amžiaus pasaulėvaizdžio (žurnalas IQ, str. „Atsisakyti XIX a. pasaulėvaizdžio“).

„Kas yra lietuviai šiandien? Ar labiau lietuviškas yra ta(s), kuri(s) lieka gyventi Lietuvoje, fiziškai yra joje, bet balsuoja už Darbo partiją, skaito ‘Respubliką’ ir ‘Vakaro žinias’, pasaulį suvokia šių leidinių siūlomomis sąvokomis bei vaizdiniais, ar ta(s), kuri(s) gyvena Londone, domisi Lietuvos politiniu ir kultūriniu gyvenimu, skaito aukštesnio lygio lektūrą ir dalyvauja tam tikro lygio diskurse, formuojan-

čiame ne tik Lietuvos suvokimo profilį jo(s) šalyje, bet ir pačios Lietuvos savivokos lygį ir vertę?“

Retorinis filosofo Donskio klausimas, nesunku atspėti, kokia jo paties nuomonė. Labai tendencinga, kryptinga, dviprasmiška, emigrantams pataikaujanti nuomonė. Lietuvoje ir taip užtektinai lietuviškoms aktualijomis nesidominčių piliečių, rinkėjų.

Bet ar londonuose, berlynuose ir stokholmuose gyvenantys lietuviai visi domisi Lietuvos aktualijomis, minėtame Nacionaliniame susitarime keliamomis problemomis, ketina padėti jas spręsti ar tik siekia savo gyvenimą padaryti dar patogesnį: viena arba kita pilietybe pasinaudosiu pagal man naują situaciją.

„Bandymai dar labiau atstumti nuo savęs emigravusius, toliau emigruojančius ar pasaulyje gyvenančius lietuvius dvelkia beprotybe“. Dvelktų, jei Lietuva juos tikrai stumtų nuo savęs. Bet kas juos stumia, niekina, smerkia? Tiesiog mažytė, neskaitlinga ir nuolat mažėjanti Lietuva nenorėtų, kad šiuo sudėtingu laikotarpiu, kai emigracija milžiniška, o gimstamumas menkas, rinkimų teisę turėtų ir labai daug tokių, kurie gyvena toli nuo Lietuvos ir, atvirai saktant, nežinia kuo kvėpuoja, ko siekia, kam tarnauja. Vienareikšmiškai pasakyti, kad dviguba pilietybė – panacėja nuo sunkių Lietuvą ištikusių ligų – negalėčiau. Ar tai nebus dar didesnis stimulus išvykti iš Lietuvos?

Įtartina skamba primygtinis Donskio raginimas „aktyviai siūlyti dvigubą pilietybę ir teikti ją istoriniams lietuviams – litvakams Izraelyje ir Pietų Afrikos Respublikoje“.

Per sveiko proto prizmę verta perkošti ir kai kuriuos buvusio VSD vadovo, buvusio ambasadoriaus Mečio Laurinkaus pastebėjimus. Pasak jo, Lietuva neturi Rusijos atžvilgiu jokios rimtos politikos („Lietuvos rytas“). Lietuva ne tik neketina aptarti su Rusija kokio nors neutralaus klausimo. Lietuva visiškai su ja nesikalba, nes nežino, ką pasakyti. O nežino todėl, kad neturi politikos, pagrįstos savos valstybės interesus...

Maždaug tokie M. Laurinkaus priekaištai. Taip kalbėdamas, buvęs Lietuvos saugumo vadovas tenori bet kokia kaina įkasti tvirtą poziciją Rusijos atžvilgiu užimančiai Prezidentei Daliai Grybauskaitėi. Lietuvos užsienio politiką ir Prezidentės Dalios Grybauskaitės laikyseną Rusijos atžvilgiu giria JAV įtakingi politikai, o tai svarbiau už bet kokius netiesioginius raginimus bet kokia kaina nusilenkti Vladimirui Putinui.

Žinoma, konservatorių Rusijos sulaikymo programa nėra ideali, ją galima vadinti net folklorine verte. Tačiau kaip apsisverčia liežuvis tvirtinti: nėra nė vienos konkrečios priežasties, kodėl šiuo metu Rusija turėtų pulti Lietuvą? Tiesa, M. Laurinkus turi „saliarmonišką“ paaikškinimą: jei Rusija ketino atakuoti Baltijos valstybes, tai jai reikėjo pulti tuomet, kol dar Lietuva, Latvija ir Estija nebuvo priimtos į NATO.

Bet Rusija greičiausiai taip ir būtų padariusi, tik tuomet ji dar neturėjo V. Putino, reformuotos armijos ir už prekybą dujomis bei nafta sukauptų turtų. Ir anuomet norėjo, labai norėjo, tačiau negalėjo. Šiandien Kremliaus noras sujaukti vakarietišką Baltijos valstybių gyvenimą niekur nedingo, o galimybių bent jau rimtai pakenkti – atsirado. Daug.

Tad tie, kurie šaukiasi „sveiko proto“, nebūtinai galvoje turi tai, ką ištis galima traktuoti kaip „sveiką protą“.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society,

4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Asmeninį mano telefoną paskambino vyriškis, iš tarmės supratau – žemaitis. Iš balso – nejaunas. Kalbantis paaiškėjo, kad gyvena Akmenėje, o jo tėviškė – netoli tos vietos, kur 1944 m. rudenį vyko Sedos mūšis. Tuo metu jis turėjo būti pauglys, bet, sako, viską gerai prisimena ir nori man išdėstyti versiją, kodėl įvyko Sedos kautynės. Kas pamiršo ar nežinojo, pasakysiu, kad tuomet su Raudonąja armija susikovė Tėvynės apsaugos rinktinė (TAR), sudaryta iš tūkstančių Lietuvos savanorių („plechavičiukų“, išvaikius Vietinę rinktinę pasitraukusių į Žemaitiją, ir kitų savanorių iš Šiaurės Lietuvos regionų, kurie artėjant sovietų armijai ir pašaukti Lietuvos laisvės armijos, Latvijos pasieniu taip pat traukė į Žemaitiją). Plinkščių dvare veikė štabas, ir čia buvo sudarytas Lietuvos pulkas (I ir II batalionai). Pirmajam batalionui teko prieš smūgis prieš Sedos, o antrasis dar buvęs nebaigtas formuoti ir stovėjo rezerve. Tokia apytikriai įvykio schema, kurią susidariau pasiskaičiusi ir pasikalbėjusi su liudininkais.

Literatūros apie tai labai mažai, ir ta pati mėgėjiška – daugiausiai buvusių dalyvių prisiminimai. Tos temos profesionalai istorikai vengia, kaip yra sakęs vienas šių kautynių dalyvių, mūsų istorikai slidžių temų neliečia, nes jie nori būti pripažinti Europoje, o Lietuvos pulkas buvo apginkluotas vokiečių (fašistų) ginklais ir oficialus aukščiausias lietuvių vadas buvo vokiečių – plk. H. Maederis. Taigi mano pašnekovas iš Akmenės, prisistatęs kraštotyrininku Petru, geroką valandą dėstė, kad Sedos kautynės organizavo SMERS'as – SSRS Vyriausiosios kontržvalgos valdybos specialioji tarnyba „Mirtis šnipams“. Rusų tikslas buvęs sunaikinti nepaklusnius Lietuvos vyrus, kurie pasitraukę į Ameriką bandys atkurti nepriklausomą Lietuvą. O tarp jo įrodymų, kad Sedos mūšis buvęs betikslis Lietuvos vyrų išžudymas (Sedos miestelyje jų atminimui pastatytame paminkle pažymėta, kad žuvo 100), pirmiausia buvo nepasitikėjimas vienu Tėvynės apsaugos rinktinės vadu, kuris esą tarnavo rusams, o paskui pasitraukė į Vakarų. Mat šis karininkas buvęs jo kaimynas ir jis jį gerai pažinojęs. Dar vienas argumentas – kad lietuvių kovinės pozicijos buvo išdėstytos sąmoningam vyrų sunaikinimui. Neminėsiu karininko pavardės, kurį kraštotyrininkas Petras įtarinėja, nes jis savo kaimyno atžvilgiu nebūtinai yra teisus, bet kad lietuvių batalionui pozicijos buvo parinktos ypač blogos (dalinyt neturėjo galimybės atsitraukti, nes užnugaryje buvo Varduvos upė), tai sako visi kautynėse dalyvavę, bet kaltinimai paprastai būdavo metami vokiečiams, nes būtent jie kūrė mūšio strategiją ir taktiką. Manoma, kad Latvijoje daužomiems vokiečiams reikėjo nors trumpam nukreipti rusų dėmesį, ir jie pakišo lietuvius; kita vertus, jiems tie karingi ir nepaklusnūs lietuviai (Lietuvoje nebuvo sudaryta SS dalinių, o nepaklususi Vietinė rinktinė buvo išvaikyta) taip pat buvo geresni mirė.

Pasakiau kraštotyrininkui Petru, kad jo versija mane suintrigavo ir aš norėčiau jį aplankyti ir jo pasakojimą užrašyti. Jis nesutiko. Ir pavardės neatkleidė, nes esą iki šiol Šiaurės Lietuvą valdo „smeršinkai“ ir jų palikuonys, o jis nori ramiai praleisti paskutines savo gyvenimo dienas. Man jis paskambinęs todėl, kad šią versiją, kuri esanti tikroji, paskleisčiau kuo plačiau. Mat apie Sedos kautynių dalyvius iš Pašvitinio valsčiaus 2012 m. esu rašiusi „Varpo“ žurnale (43-ėjus metus Antano Kučio leistame Amerikoje ir 2004 m. pervežtame į Lietuvą). Mano telefoną jis susiradęs internete, ištyręs mano biografiją, ir aš jam pasirodžiusi patikima.

Taigi nežinau, ar gerai padariau, šiuo rašiniu paplatinusi menkinančią Sedos kautynių versiją, kaip nežinau ir kokių tikslu tas kraštotyrininkas Petras mane susirado. Gal žmogus nori gero ir tikrai ieško teisybės, bet kas gali atmesti galimybę, kad jis nėra pasamdytas klaidintojas, kuris nori mano rankomis mesti šešėlį ant lietuviams svarbaus istorinio įvykio. Bet kadangi šiandien Lietuvoje manoma, jog visas problemas išsprendžia viešumas, tai nutariau nenuytelti ir šia versija pasidalinti su „Draugo“ skaitytojais, nes ji gali būti pakišta ir kitiems. Jeigu Amerikoje dar yra likusių gyvų liudininkų arba žinovų, dokumentų, kurie gali tą versiją patvirtinti arba atmesti, jie pasidalins savo nuomone.

Mano pašnekovas pasirodė apsiskaitęs, savo versijai pagrįsti sukaupęs nemažai medžiagos. O tokią mintį jam pakišęs vienas Sedos kautynių dalyvis, kurį jis sutikęs prieš kelis dešimtmečius tremtyje Sibire.

Apmąstymams dar pateiksiu žinių, kokios pajė-

Nauja Sedos kautynių versija, – tiesos ieškojimas ar provokacija?

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

Paminklas Sedoje (Mažeikių r.) žuvusiems mūšyje su Raudonąja armija 1944 m. spalio 7 d.

gos stovėjo prieš saujelę lietuvių Sedos kautynių metu (vokiečiai buvo žadėję juos paremti tankais, bet jų kažkodėl neatsiuntė). Štai ką rašo „Mažeikių krašto enciklopedija“ internete: „Sedos kautynės – 1944 m. Tėvynės apsaugos rinktinės (TAR) karių bandymas sulaukyti į Vakarų besiveržiančią sovietinę kariuomenę ties Seda. Norint suprasti, kas vyko Sedoje 1944-10-07 ir koks buvo TAR savanorių pasiaukojimas, reikia susipažinti ir su kitos, puolimą vykdžiusios pusės Raudonosios Armijos (AR) I Pabaltijo fronto kariuomenės sudėtimi, užduotimis ir 1944-10-05 prasidėjusiu puolimu, kuris 1944 m. spalio mėnesio 7 dieną pasiekė Sedą.

1944-09-24 rytą iš vyriausios sovietų vadovybės būstinės buvo gautas įsakymas, kuriame buvo nurodyta nauja I Pabaltijo fronto puolimo kryptis. Nuo Rygos visos pajėgos turėjo būti nukreiptos Klaipėdos kryptimi. Tokiu būdu I Pabaltijo frontas turėjo atskirti vokiečių armijos grupę „Šiaurė“ nuo Rytų Prūsijos. Tai buvo Klaipėdos operacijos įsakymas,

kuris vėliau tapo pagrindinis visoje puolamojoje Pabaltijo strateginėje operacijoje.

I Pabaltijo frontui buvo įsakyta slapta ir skubiai išvesti savo pajėgas iš Rygos ir Šiaulių rajone sutelkti smogiamąją grupuotę, kuri, prasidėjus operacijai, pulktų Klaipėdos kryptimi. Pirminė užduotis buvo pralaužti pirmąją ir antrąją prieš gynybines linijas ir užimti Tirkšlių, Plungės, Šilalės ir Tauragės fronto liniją. Po to prasiveržti iki Baltijos jūros tarp Palangos ir Nemuno intako. Laiko buvo skirta nedaug: 6 paros pasiruošimui ir 10–11 parų operacijai.

...TAR gynybos ruože puolė 6-toji gvardijos armija, į kurios sudėtį įėjo: 2-as šaulių korpusas, 22-as šaulių korpusas, 23-as gvardijos šaulių korpusas, 103-as šaulių korpusas, 19-tas tankų korpusas”.

Iš viso Šiaulių regione buvo sutelkta pusė milijono sovietų karių, tarp kurių buvo vadinamoji 16-oji Lietuviškoji divizija – Rusijos gilumoje suformuota iš pasitraukusių Maskvai palankių lietuvių.

Kraštotyrininko Petro, kuris sako, kad Sedos mūšis buvo beprasmiškas Lietuvos vyrų žudymas, paklausiau: o dešimt metų trukęs Lietuvos partizanų pasipriešinimas irgi buvo beprasmiškas žudymas? „Ne, ne, čia kitas reikalas”, – atsakė.

O štai kaip į žurnalisto klausimą, „ar jūs tikėtis atsilaikyti”, atsakė dabar jau miręs zarasiškis Sedos kautynių dalyvis Vladas Kazlauskas, išleidęs apie tai keletą knygų: „Mes tikėjome atsilaikyti. Tiesa, buvome jauni idealistai ir negalvojome, kad ateina tokia jėga. Kaip jauni žmonės tiesiog manėme, kad turime ginklų, tai ir kovosime”.

Tėvynės apsaugos rinktinės kūrėjai tarėsi kuriantys Nepriklausomos Lietuvos kariuomenę, taip galvojo ir generolas Povilas Plechavičius, sukūręs Vietinę rinktinę.

Ir kokių tik sąmokslų teorijų mums neteko atlaikyti, pvz.: kad Valdas Adamkus buvo dvigubas agentas (Amerikos ir SSRS), kad Sąjūdį sukūrė KGB, kad Lietuvą valdo pedofilai... – pastaroji versija buvo apsukusi tiek galvų, kad buvo sukurta netgi partija. Vienas teorijas kūrė asmenys „nuslinkusiais stogais”, kitas greičiausiai inspiravo didžiosios kaimynės jėgos struktūros, bet visos jos dažniausiai buvo skirtos sumenkinti mūsų šalį ir jos istoriją, kad neturėtume nieko švento. Kita vertus, nėra to blogo, kas neišeitų į gera – nuolat turime būti budrus kaip ereliai ir gudrus kaip lapės.

Giminės genealoginis medis

Atkelta iš 1 psl.

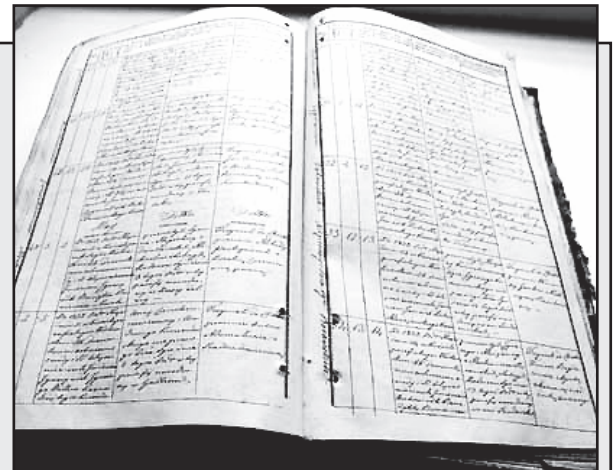
K. Smilgevičius savo ruožtu sakė, kad šiuolaikiniai įrašai ir toliau bažnyčiose daugiausiai daromi popierinėse knygose ir šios praktikos keisti neketinama.

„Lietuvos vyskupų konferencija jau prieš pusantų metų yra parengusi vieną krikšto liudijimo siuntimo į užsienį (tvarką), tvirtai tikime, kad visi klebonai naudoja. Aš manau, kad ta tvarka vis labiau yra unifikuojama ir lengvinama visiems žmonėms, ypačingai mūsų brangiems tautiečiams užsienyje, kurie tuokiasi dažniausiai Lietuvoje”, – aiškino kunigas K. Smilgevičius.

Manoma, kad seniausios bažnyčių saugomos metrikų knygos gali siekti XVII amžių.

R. Kraujelis pasakojo, kad bažnyčių archyvų skaitmeninimas bus platesnio projekto dalis. Jį baigus numatoma sukurti plačią skaitmeninę skaityklą.

„Skaitmeninėje skaitykloje, įgyvendinus projektą atsidurtų ir visi valstybės archyvuose saugomi jau suskaitmeninti vaizdai, visi vaizdai būtų visiems prieinami internete, kartu atsidurtų ir bažnyčiose saugomi metrikinių knygų, parapijiečių sąrašų ir užsakų knygų vaizdai. Tokiu būdu mes turėtume vieną kompleksą, kur tiems, kas domisi šeimos istorija, būtų galimybės ieškoti jiems reikalingos informacijos. Toje pačioje mūsų skaitmeninėje skaitykloje būtų numatytos ir papildomos paslaugos – tokios kaip genealogi-

polia.info nuotr.

nio medžio sudarymo pradžiamokslis”, – pasakojė archyvaras.

Jis taip pat sakė, kad vien bažnyčios metrikų skaitmeninimas atsieis apie 1 mln. eurų, daugiausiai lešų prireiks važinėjimui po bažnyčias.

„Iki 1940 metų jokios valstybinės registracijos nebuvo ir bažnytinės metrikinės knygos yra vienintelis šaltinis, pagal kurį galima nustatyti gimimo, mirties, santuokos faktus, tai iš tikrųjų yra labai reikšmingas šaltinis išduodant ir oficialius dokumentus”, – aiškino R. Kraujelis.

Civilinėje metrikacijoje įrašai nuo 2008 metų daromi tik elektroninėse laikmenose. Tuo metu šiuolaikinių bažnyčios metrikų perkėlimas į skaitmeninę erdvę yra tik pavienės iniciatyvos.

„Popierinės knygos labai ilgai išlieka. Jos kartais pranoksta net ir kai kuriuos kompiuterius. Iš kitos pusės kai kurios parapijos jau pradėjo tokį dalyką, kad jos suveda į skaitmenines laikmenas tuos duomenis, kuriuos turi, bet tai būtent yra antikinė laikmena šalia tų pačių knygų”, – kalbėjo K. Smilgevičius.

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

„Tutto a Dio“ – New Yorke ir Maine

VAIDA LOWELL

Balandžio 13 dieną Lietuvos generalinio konsulato New Yorke salėje koncertavo ansamblis „Tutto a Dio“ su vokaliste Neringa Radėnaitė. „Pasitikite! Jie verti Jūsų dėmesio... Nes muzika visuomet buvo penktoji dieviška dimensija šalia ilgio, pločio, aukščio... ir laiko“, – socialiniame tinklalapyje komentavo vienas iš šio ansamblio gerbėjų. Originalus pasirodymas susirinkusiems svečiams neleido nė sekundei atitraukti dėmesio nuo atlikėjų. Koncerto – muzikinės kelionės metu skambėjo A. Vivaldi „Metų laikai“ („Žiema“), B. Graham „You rise me up“, J. S. Bach „Preliudas ir Alemanda iš pirmos suitos violončelei“ ir netgi lietuvių liaudies daina „Lek gervelė“.

Balandžio 17 dieną muzikantai koncertavo ir Maine valstijoje, Kennebunkporte, tėvų pranciškonų sodyboje. Jei New Yorke muzikantai pristatė klasikinės muzikos programą, Maine vienuolyno koplyčioje skambėjo sakralinė muzika, dominavo baroko epochos genijų J. S. Bach, A. Vivaldi, B. Marcello, D. Scarlatti kūriniai, taip pat skambėjo Cesar Frank „Panis Angelicus“ bei A. L. Webber „Pie Jesu“ ir net tango iš Astor Piazzolla lobyno.

Ansamblis „Tutto a Dio“ yra jaunias (koncertuoja nuo 2012 m.) alto (Greta Staponkutė) ir akordeono (Augustinas Rakauskas) duetas. Šio dueto išskirtinumas – neįprastas klasikinių instrumentų – alto ir akordeono – derinys. Tokio tipo ansambliai pasaulyje yra retenybė, o Lietuvoje – jie pirmieji. Duetu repertuare atsispindi itin platus muzikos žanrų spektras: nuo baroko, klasikos bei modernio, iki tango, prancūziškojo *variété* ir džiazio. „Tutto a Dio“ atkreipia dėmesį ne tik savo neįprasta sudėtimi, energija, bet ir šauniais tarptautiniais profesiniais pasiekimais, aktyvia koncertine veikla Lietuvoje ir užsienyje. „Muzikos niekada nebūtų be klausytojo“, – dėkojo New Yorke susirinkusiems svečiams Greta Staponkutė.

Greta Staponkutė ir Augustinas Rakauskas šiuo metu studijuoja magistrantūros studijas viename seniausių Europos universitetų - Lozano Muzikos akademijoje, Šveicarijoje, o Neringa Radėnaitė magistrantūros mokslus kremita Italijoje – Conservatorio di Santa Cecilia, Romoje. Kviečiame „Draugo“ skaitytojus plačiau susipažinti su šiais talentingais muzikantais.

– Kaip gimė „Tutto a Dio“ – alto ir akordeono duetas?

Augustinas: Pasirinkimo nebuvo. Susipažino Greta ir Augustinas. Altistė ir akordeonistas. Ir vasarą išvyko užsidirbti studijoms į Londoną. Darbo neradę, susėdo po medžiu ir išsitraukę instrumentus sugalvojo pasidžiaugti gyvenimu. Po pirmojo sugroto kūrinio suprato, jog gros ir kitus. Ir gros nebe sau. Ir ne tik po medžiu. Bet „Tutto a Dio“ – visa Dievui. Jo keliai nežinomi ir ne mums planuoti.

– Papasakokite, kaip prie dueto prisijungė Neringa?

Greta: Mes su Neringa – studijų draugės. Abi studijavome Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (LMTA)

Apsilankymą Maine muzikantai vadino ramybės oaze, vieta meditaciniam susikaupimui, susitelkimui. Iš k.: Neringa Radėnaitė, Augustinas Rakauskas ir Greta Staponkutė.

Vilniuje. Sesijų metu vakarais, apsirovusios natų partitūromis ir egzaminų konspektais, svajodavome apie tolimas šalis, keliones, kai jau muzikuosime savo malonumui, ne tik egzaminams ir profesoriams. Kelionės prasidėjo – Neringa išvyko magistro studijoms į Romą, „Tutto a Dio“ – į Šveicariją. Susitikus dueto koncerte Lietuvos ambasadoje Romoje, nutarėme studentiškas svajones paversti darbais ir pradėti muzikuoti kartu. Nors ir gyvename skirtingose šalyse, bet mūsų visų traukos taško variklis tas pats – Lietuva.

Neringa: Gretą ir Augustiną pažinojau dar studijuodama LMTA, o dabar, studijuojant užsienyje, mus tris vėl suvedė meilė muzikai ir Lietuvai.

– Kaip sugalvojote atvykti koncertuoti į JAV?

Greta: JAV – viena gražiųjų mūsų stotelių. Brandinome koncertinio turo idėją pas mūsų tautiečius svetur. Dar idėjai nespėjus subręsti, netikėtai gavome pakvietimą atvykti koncertui į Turkiją bei Italijos sostinę Romą. 2014 metais Augustinas surengė du solinius koncertus Lietuvių dienose Los Angeles. 2015 metais tame pačiame mieste debiutavome viename iš muzikinių festivalių kaip „Tutto a Dio“.

Taip ir prasidėjo mūsų muzikinis

turas po Lietuvos ambasadas bei lietuvių bendruomenes užsienyje. Galbūt keistai nuskambės, bet idėja kilo iš noro pajauti tikrąjį lietuviškumą – tikrą Tėvynės ilgesį. Buvau sesers pakviesta su jos ansambliu dalyvauti Rasų – Joninių šventėje Šveicarijoje. Pasibaigus koncertinei programai ir besileidžiant saulei mergaitėms plukdant ežere vainikėlius, vyriokams vakarojant prie laužo, nuskambėjo tiek liaudies dainų, niūniuojamų su tokia meile ir šiluma, kad „sugriebė už širdies“ ir mane. Lietuvoje tarsi įprasta būti apsuptiems dainų, gimtos kalbos, tradicijų – ir tai priimama kaip normali kasdienybė. O išeiviams – didžiulė šventė visiems susibėgti, išgirsti lietuvišką žodį, liaudies melodiją... Supratau, jog namai visad liks namais, jei jie bus saugomi širdyje.

Neringa: Mane be galo palietė ir neišdildomą išpūdį paliko Dainų šventė Toronte, kurioje dalyvavau. Gyvenome šeimos. Bet jaučiausi lyg namuose... Namai išdabinti tėviškės gamtos vaizdų paveikslais, austomis juostomis, garbingą vietą užėmė ir Rūpintojėlis ir trispalvė. Buvo kepama duona. Ir šių, nuostabiai šiltų namų šeiminkė, pasirodo, niekad nėra buvusi Lietuvoje... Visą tautinį paveldą ji paveldėjo iš savo mamos. O Dainų šventėje matant tokią minią ir džiaugsmo ašaras dainuojan-

Maine muzikantai prisilietė prie brolių pranciškonų nešamos Dievo ramybės bei gerumo. Nuotraukoje iš k.: pranciškonas Aurelijus Gričius, OFM, JAV LB „Atlantas“ apylinkės valdybos narė Leonora Palaima, vokalistė Neringa Radėnaitė, akordeonistas Augustinas Rakauskas, JAV LB „Atlantas“ apylinkės pirmininkės pavaduotoja Vaida Labžintytė, muzikantė Greta Staponkutė ir JAV LB „Atlantas“ apylinkės pirmininkė Vaida Lowell.

Gary Lowell nuotr.

čių akyse, pajutau, jog mūsų mažutė Lietuvėlė mumyse dega didele ugnimi.

– Kodėl atvykote būtent į New Yorko ir Maine valstijas?

Augustinas: Aš asmeniškai visada giliai širdyje norėjau aplankyti Kennebunkporto vienuolyną. Tai, manau, taip pat yra susiję su mano tėčio istorija, kai jis prieš 24 metus būdamas pranciškonu vaikščiojo būtent šio vienuolyno takais. Anksčiau būta tam tikrų užuomazgų ir svarstymų čia surengti koncertą, bet vis nepasitaikė tinkamos progos. Džiaugiuosi, jog pagaliau svajonė buvo įgyvendinta.

Neringa: Lietuvos konsulato kvietimas atvykti į New Yorką buvo netikėtus. Šiandien tiek daug mūsų dėl vienu ar kitu priežasčių gyvena svetur, o ir mums patiems puikiai pažįstamas tėvynės ilgesys, džiaugsmas, išgirdus svečioje šalyje kalbant lietuviškai ar pamačius lietuvišką vardą koncertų programose. Todėl mums ypatingai gera dalintis muzika ten, kur galbūt mūsų laukia labiausiai.

Viena iš mūsų mėgstamiausių repertuaro dainų „Lek gervelė“ puikiai atspindi nūdienos aktualijas – tiek daug lietuvių, kaip tų gervelių, išlėkusių į įvairius pasaulio kampelius...

– Augustinai, minėjai, kad tavo tėvelis lankėsi Kennebunke prieš 24 metus – gal gali papasakoti jo istoriją? Kaip viskas atrodo tavo paties akimis, palyginus su tėvelio pasakojimais?

Augustinas: Taip, tėčio gyvenime Kennebunkporto vienuolynas atvertė naują istorijos puslapį. Iš to, ką jis pasakojo, susidariau paslaptingos vietos išpūdį. Viešėdamas vienuolyno svečių namuose kalbėjau su tėčiu per „Skype“ ir vaizdo kameros pagalba turėjau galimybę jam virtualiai aprodyti vienuolyno teritoriją. Tėtis nustebė, jog vienuolynas atrodo lygiai taip pat, kaip prieš tuos 24 metus, kai jis vykdė savo pašvęstą pranciškoniską misiją. Aš taip pat vykdau savąją – groju, nešu muziką žmonėms, nešu muziką pasauliui ir džiaugiuosi, kad viena iš tokių stotelių, kurioje patyrėme tiek gerumo ir tiek dvasingumo, buvo būtent šis vienuolynas (Red. – Augustino tėčio Alvydo Rakausko istoriją apie sąsajas su Kennebunkporto vienuolynu kviečiame paskaityti kitą savaitę straipsnyje „Viena rudo abito istorija“).

– Kas labiausiai įsiminė po vizito New Yorke ?

Augustinas: New Yorke mieste mums visiems trims teko lankytis pirmą kartą gyvenime. Pasitaikius progai ten surengti koncertą – nekilo jokių klausimų. Vis dėlto galimybė koncertuoti tokiam megapolyje ir didžiulė privilegija, ir atsakomybė. New Yorke matėme ne viename Hollywoodo filme, tačiau dabar, radę laiko tarp repetacijų, galėjome patys aplankyti jo įžimybes.

Dar prieš atskrendant buvome pasidarę sąrašą svarbiausių lankytinų vietų. Aplankėme žymiąją Laisvės statulą, Centrinį parką Manhattene, Pasaulio Prekybos Centro memorialą, „išmaišėme“ Broadway. Taip pat stengėmės pamatyti viską New Yorke, kas svarbiausia kiekvienam muzikantui: nepraleidome progos aplankyti pres-

tižinės, pasaulinio garso The Julliard School menų mokyklos, Carnegie Hall koncertų salės, New Yorko filharmonijos, pamatėme Richard Strauss operą žymiuosiuose Metropolitan Opera rūmuose. Po koncerto Lietuvos generaliniame konsulate New Yorke tautiečiai mus priėmė itin šiltais. Žiūrovai buvo labai nuoširdūs ir draugiški, kiekvienas pasakojo savo atvykimo į JAV istoriją, o mes dalijomės išpūdžiais apie muzikinį pasaulį.

– Kas labiausiai įsiminė Maine ir kuo šis vizitas skyrėsi nuo New Yorko?

Augustinas: Maine vienareikšmiškai buvome palytėti begalinės gerumo ir rūpesčio dvasios. Ypačiai šiltais mus sutiko Kennebunkporto pranciškonų vienuolyno broliai, kuriems kiekvienas asmeniškai esame be galo dėkingi už visokeriopą globą, svetingą priėmimą bei ekskursijas.

Po viešnagės New Yorke jautėme didžiulį skirtumą. Maine – tai ramybės oazė, nuostabaus gamtos grožio kampelis, vieta meditaciniam susikaupimui. Ne kartą tarpusavyje kalbėjome, jog po intensyvaus studijų, repeticijų bei koncertų laikotarpio, šis ramybės kampelis yra puiki vieta poilsiui, fiziniam bei dvasiniam atsinaujinimui.

Pirmąją dieną atvykę nieko nelaukę bėgome prie Atlanto vandenyno, gėrėjomės fantastiniais pakrantės vaizdais, ieškojome „Smėlio dolerių“, Amerikos lietuvės Vaidos Labzintytės dėka aplankėme Atlanto bangų skalaujamą švyturių pakrantę, Ogunquit Marginal Way bei Portlando senamiestį, vakarienes metu vienuoliai vaišino egzotiškais jūros omarais.

Po koncerto džiaugėmės galimybe atsakyti į žiūrovų klausimus ir kiekvienas papasakoti apie savo muzikinį kelią. Fantastinę staigmeną mums padarė vietos amerikietė, kuri paklausė, ar mums teko atvykus paragauti mėlynių pyrago. Sužinojusi, jog dar nespėjome, ji pasakė: „Aš tučiuojau važiuoju namo, jums jį iškepsiu ir vakare atvešiu į vienuolyną vakarienei. Pamatysit – jums patiks!“ Kaip tarė, taip ir padarė. Likome išties nustebę valgydami paslaptingosios moters iškeptą gardesį. Deja, taip ir nepavyko sužinoti mėlynių pyrago kepėjos vardo ir jai už tai padėkoti asmeniškai. Tad, jei kartais ją pasiektų šis straipsnis, be galo norime Jai išarti – ačiū!

Vizitas šioje valstijoje virpino mumyse visus 5 pagrindinius pojūčius. Turėjome galimybę pamatyti be galo daug, išgirsti daug nuostabių žmonių pasakojimų, paragauti skanaus maisto, įkvėpti švelnaus Atlanto pavasarinio oro ir prisiliesti prie brolių pranciškonų nešamos Dievo ramybės bei gerumo.

– Kokie artimiausi koncertų planai?

Augustinas: Atsipūtus nuo visų akademinų išipareigojimų ir egzaminų planuojame toliau tęsti muzikinį turą, lankant įvairiausiuose kampeliuose išsibarsčiusius lietuvačius. Koncertai Romoje, Šveicarijoje, brangiuosiuose namučiuose. Birželio pradžioje vėl skrendame į Ameriką – Kaliforniją. Birželio 4 dieną koncertuosime Bardų festivalyje Aqua Dulce mieste netoli Los Angeles. Tik šį kartą dainuos ne Neringa, bet kompozitorė, autorinių dainų atlikėja Justina Trinkūnaitė.

Kaip jau minėjome, „Tutto a Dio“ – viskas Kūrėjui, tad planuose ne tik koncertai. Vasarą keliausime žymiuoju piligrimų keliu „Camino de Santiago“ Ispanijoje – 800 km pėsčiomis. Toli mesni norai ir vizijos – išleisti kompaktinį albumą ir nufilmuoti grupės vaizdo pristatymą.

– Ačiū už pokalbį.

Mokslo metų baigimo šventė „Pavasariniai žiedai“

Dr. V. Kudirkos lituanistinė mokykla puoselėja lietuviškas tradicijas.

Atkelta iš 1 psl.

Mokyklos šokių grupės „Varpelis“ vaikų ir jaunių šokių rateliai, vadovaujami Aušros Covalesky, Jurgitos Kasćenos, Linos Giusti ir Zitės Poderis, pašoko šokius, kuriuos jie vis dar tobulina lietuvių šokių šventei, vyksiančiai birželio 30 – liepos 3 dienomis Baltimorėje, MD.

Po oficialios renginio dalies prasidėjo ne ką mažiau įdomi bendravimo dalis, kur seniai nesimatę galėjo pabendrauti, paragauti mokyklos tėvų paruoštų patiekalų ar tiesiog pasidžiaugti galimybe pabūti lietuviškoje aplinkoje.

Socialiniuose tinkluose jau sklaido šventės išpūdžiai bei padėkos organizatoriams.

Yra viena padėka, kurią mūsų mokykla norėtų išsakyti garsiai visų mokinių bei mokytojų vardu – tai padėka ne vieną kartą mokyklą parėmusiam Kazickų šeimos fondui. Ir šįkart Fondas pažadėjo padvigubinti renginio metu surinktas lėšas, kurios bus skirtos mokyklos reikmėms. Tai yra labai vertinga parama, nes ji ne tik užtik-

Šoka „Varpelio“ vaikų grupė.

rina mokyklos plėtrą, bet ir skatina mokyklos tėvus stengtis surengti, kuo įdomesnius renginius ir pritraukti kuo daugiau žmonių, skleidžiant bei puoselėjant lietuviškas tradicijas.

Tokie renginiai tik patvirtina, kad mokykla yra ne tik švietimo įstaiga, bet ir labai stipri Lietuvių Bendruomenės dalis.

Tariame didelį ačiū visiems prisidėjusiems prie renginio bei dalyvavusiems jame.

Daugiau nuotraukų bei filmuotą medžiagą galite rasti mokyklos internetiniame puslapyje (www.njlituanistine.org) bei mokyklos „Facebook“ paskyroje.

Renginio organizatorių nuotraukos

„Varpelio“ jauniams šis koncertas buvo proga patobulinti šokius, ruošiamus XV Lietuvių tautinių šokių šventei, vyksiančiai Baltimorėje.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Išsigando – švelnins reikalavimus

Vilnius (Mano vyriausybė) – Europos Komisijai (EK) reikalaujant, kad Lietuva palengvintų žemės pardavimą užsieniečiams, premjeras Algirdas Butkevičius žada, kad reikalavimai žemės pirkėjams bus švelniami, pirmiausia naikinant reikalavimą turėti išsilavinimą žemės ūkio srityje.

EK praėjusią savaitę Lietuvos oficialiai paprašė iš dalies pakeisti žemės įsigijimo teisės aktus, kuriais 2014 metų gegužę buvo sugriežtintas žemės pardavimas užsieniečiams.

2014 metų gegužę įsigaliojęs įstatymas neleidžia ūkininkams ir susijusiems asmenims įsigyti daugiau nei 500 hektarų žemės. Norint įsigyti dau-

giau negu 10 ha žemės, pirkėjas privalo turėti trejų metų žemės ūkio veiklos patirties arba susijusią specialybę, o ją parduoti, – tik panaudojus žemę pagal paskirtį penkerius metus. Be to, reikia gauti Nacionalinės žemės tarnybos leidimą.

Įstatymas 2014 metais priimtas, baiminantis, kad Lietuvoje žemę supirks užsieniečiai ir taip sužlugdys žemės ūkį. Iki 2014-ųjų gegužės 1-osios galiojo pereinamasis laikotarpis, leidęs Lietuvai neparduoti žemės užsieniečiams. Stodama į Europos Sąjungą, Lietuva išpareigojo nedrausti žemės pardavimo bendrijai priklausančių kitų valstybių piliečiams.

Daugumai rusų Lietuva – nedraugiška šalis

Vilnius (Diena.lt) – Daugiau kaip pusė Rusijos gyventojų mano, kad Lietuvos ir jų šalies santykiai nėra draugiški, rodo kaimyninėje valstybėje atlikta apklausa.

Jos duomenimis, 58 proc. respondentų Rusijoje atsakė, kad, jų nuomone, susiklostė nedraugiški Rusijos santykiai su Lietuva, jog jie draugiški

tvirtino 12 proc. apklaustųjų. Prieš penkerius metus taip manančiųjų buvo 23 proc., tuomet 49 proc. teigė, kad Lietuvos ir Rusijos santykiai nėra draugiški.

Panašus požiūris Rusijoje ir į Latviją bei Estiją. Kad santykiai su Latvija nedraugiški sakė 59 proc. apklausos dalyvių, su Estija – 55 proc.

Dviejų vaikų tėvą prašo gydyti priverstinai

Kaunas (Valstietis) – Savo vaikus į šulinį Kėdainių rajone, Saviečių kaime, įmetusį vyrą prokuroras prašo priverstinai gydyti.

Kauno apygardos prokuratūros prokuroras Andrius Kiuršinas priėmė nutarimą perduoti bylą teismui dėl priverčiamųjų medicinos priemonių taikymo Aurelijui Berui. Jis šių metų sausio 2 dieną į šulinį įmetė du savo mažamečius vaikus, kurie dėl bendro kūno atšalimo ir prigėrimo vandenyje mirė.

Pagrindu taikyti priverčiamąsias medicinos priemones tapo Valstybinės teismo psichiatrijos tarnybos ekspertizės akte nurodyti duomenys, kad vyras tiek nusikaltimo padarymo metu,

ties šiuo metu negalėjo ir negali suprasti savo veiksmų esmės ir jų valdyti.

Remiantis ekspertizės išvadomis, A. Berui reikalingas priverčiamųjų medicinos priemonių taikymas, rekomenduojamas stacionarus stebėjimas specializuotoje psichikos sveikatos priežiūros įstaigoje griežto stebėjimo sąlygomis.

Anksčiau prokuroras A. Kiuršinas yra sakęs, kad atlikus ikiteisminį tyrimą „surinkta pakankamai duomenų, kurie pagrindžia kaltinamojo kaltę“.

Detalesnės informacijos, susijusios su asmens psichine būkle, prokuratūra neteikia, tačiau prokuroras yra minėjęs, jog „alkoholis šiems psichikos sutrikimams turėjo įtakos“.

URM nežino apie įvykį Brazilijoje

Vilnius (URM info) – Lietuvos užsienio reikalų ministerija kol kas neturi oficialios informacijos apie Brazilijoje galimai išprievartautą moterį iš Lietuvos.

„Generalinis konsulas Sao Paule siekia ją gauti informacijos iš Brazilijos institucijų ir susisiekti su galbūt nukentėjusiaja. Jei pasitvirtins, kad Lietuvos Respublikos pilietė nukentėjo, Lietuvos generalinis konsulas San Paule suteiks jai visą reikalingą konsulinę pagalbą, – rašoma URM ko-

mentare.

Meksikos naujienų tinklalapio „Excelsior“ duomenimis, 42 metų moteris iš Lietuvos buvo išprievartauta ir apiplėšta Brazilijos Searos valstijoje. Anot tinklalapio, moteris dalyvavo dviračių žygyje po Pietų Ameriką, o nusikaltimas įvykdytas jai atsilikus nuo pagrindinės dviratininkų grupės. Dviratininkai dalyvavo „Baltic Cycle 2016“ žygyje, skirtame Brazilijoje šiemet vyksiančioms olimpinėms žaidynėms.

Vėl kvies nemiegoti „Kultūros naktis“

Vilnius (Rengėjų info) – Jau dešimtą kartą Vilniuje vykstantis vienos nakties kultūros ir meno festivalis „Kultūros naktis“ gegužės 31-ąją paskelbė šių metų festivalio programą.

Naktį iš birželio 17-osios į 18-ąją vilniečius ir miesto svečius kvies daugiau nei 120 projektų, tarp kurių – audiovizualiniai pasirodymai, klasikinės ir populiariosios muzikos koncertai bei jau tradicija tapusi Šeimų erdvė. Šiais

Kultūros naktį miegoti nėra kada. 15 min.lt nuotr.

metais festivalis lankytojus pasitiks šūkiu „Naktį viskas kitaip“.

NATO ragina ryžtingiau elgtis su Rusija

Tirana (BNS) – NATO Parlamentinė Asamblėja paragino Aljanso nares priešintis Rusijos kariniam aktyvumui ir per viršūnių susitikimą liepos mėnesį nuspręsti geriau dalytis kolektyvinės gynybos našta.

Asamblėjos pirmininkas, JAV Atstovų Rūmų narys Michael R. Turner sakė, kad „Rusijos agresyvumas turi kainą“, ir paragino šalis nares didinti išlaidas gynybai.

„Maskva nusprendė, kad jos interesams bus geriau, jeigu ji veiks prieš mus, o ne su mumis, – pridūrė respublikonas iš Ohio M. R. Turner. – Rusijos iššūkis yra realus ir rimtas“.

NATO generalinio sekretoriaus pavaduotojas Alexander Vershbow sakė, kad Aljansas toliau palaikys dialogą su Rusija, bet negali būti sugrįžta į prastą vėžes, kol Rusija vėl pademonstruos pagarbą tarptautiniams įstatymams ir tarptautinėms elgesio normoms.

Pasak A. Vershbow, NATO šalys per liepą vyksiantį viršūnių susitikimą Varšuvoje sieks stiprinti Aljanso gynybos galimybes ir logistikos palaikymą kitoms su Rusija besiribojančioms sąjungininkėms. Jis ragino visas nares vykdyti per ankstesnį susitikimą atnaujintus išpareigojimus padidinti savo išlaidas gynybai bent iki 2 proc. bendrojo vidaus produkto per ateinančią dešimtmetį.

Maždaug 250 parlamentarų iš 28 NATO narių ir partnerių susirinko trijų dienų sesijai Albanijos sostinėje Tiranoje, kur buvo imtasi sustiprintų saugumo priemonių. Per sesiją taip pat buvo aptarti terorizmas, masinė migracija, Ukrainos krizė ir Vakarų Balkanų saugumas. Vienbalsiai buvo priimta Deklaracija, kurioje reikiama apgailestavimas dėl to, kaip Rusija naudoja savo galią prieš kaimynes ir mėgina įbauginti (NATO) sąjungininkes.

N. Savčenko prisaikdinta Ukrainos parlamente

Kijevas (ELTA) – Dvejus metus Rusijoje kalinta ir praėjusią savaitę į Ukrainą sugrįžusi karo pilotė Nadija Savčenko prisaikdinta įstatymų leidėja nacionaliniame šalies parlamente.

N. Savčenko įstatymų leidėja išrinkta 2014 metais, jai esant nelaisvėje, į kurią ji pateko tų metų birželį.

Praėjusią savaitę į Ukrainą sugrįžusi N. Savčenko buvo sutikta kaip didvyrė. Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas suteikė pilotėi malo-

N. Savčenko tapo pilnateise Ukrainos rados nare.

Scanpix nuotr.

nę ir ši buvo iškeista į du Ukrainoje kalinamus Rusijos karius.

Kritikuoja EK pirmininką

Briuselis (Bernardinai.lt) – Europos Komisijos (EK) pirmininkas Jean Claude Juncker susilaukia aštrios kritikos iš Jungtinių Valstijų ir kai kurių Europos Sąjungos (ES) šalių, įskaitant Lietuvą, dėl birželį planuojamo vizito Rusijoje.

Diplomatinių šaltinių teigimu, baiminamasi, kad J. C. Juncker vizitas sustiprins Rusijos prezidento Vladimiro Putino poziciją prieš pat svarbų sprendimą dėl Maskvai taikomų ekonominių sankcijų pratęsimo.

J. C. Juncker ketina dalyvauti Sankt Peterburgo ekonominiame forume, kuris dažnai vadinamas V. Pu-

tino Pasaulio ekonomikos forumo Davose versija. Šis taptų pirmuoju ES vadovu, apsilankiusiu Rusijoje po to, kai šaliai 2014 metų kovą buvo įvestos sankcijos dėl Ukrainai priklausančio Krymo aneksijos.

EK atstovas patvirtino, kad Europos Komisijos pirmininkas J. C. Juncker dalyvaus birželį Sankt Peterburge vykstančiame ekonominiame forume.

Tarptautinis Sankt Peterburgo ekonominis forumas vyks birželio 16–18 d.

Rusijos prezidento atstovas spaudai Dmitrijus Peskovas sakė, kad Maskva teigimai vertina artėjantį EK pirmininko vizitą į Rusiją.

M. Gorbačioviui uždrausta įvažiuoti į Ukrainą

Kijevas (Alfa.lt) – Ukrainos saugumo tarnyba (SBU) pranešė, kad į šalį uždraudė įvažiuoti paskutiniam Sovietų Sąjungos vadovui Michailui Gorbačioviui dėl jo demonstruojamos paramos Rusijos įvykdytai Krymo aneksijai.

SBU pranešė, kad 85 metų M. Gorbačioviui, kuris vadovavo Sovietų Sąjungos subyrėjimo laikotarpiu, uždrausta įvažiuoti į Ukrainą penkerius metus.

M. Gorbačiovas, buvęs aršus Kremliaus kritikas, virtęs nuosaikiu

M. Gorbačiovas paskelbtas persona non grata Ukrainoje.

Scanpix nuotr.

Vladimiro Putino šalininku, pareiškė, kad Kryme būtų padaręs tą patį, jeigu būtų atsidūręs tokioje padėtyje.

VERSLO NAUJIENOS

Ragina plėtoti verslą su NATO

Šiauliuose viešėje NATO pajėgų integravimo vieneto štabo karininkai prisistatė šiauliečiams, o miesto verslininkus paragino būti drąsesnius siūlant paslaugas ir gaminius.

Vilniuje įsikūręs NATO pajėgų integravimo vieneto štabas savo veiklą pradėjo pernai. Pasak karininkų, jų darbas nėra vien sėdėti ir rūpintis karybos reikalais, bet ir bendrauti su žmonėmis, gerinti vietos valdžios ir karinių struktūrų bendradarbiavimą.

Į susitikimą susirinkusius Šiaulių apskrities verslininkus kariškiai ragino nebijoti plėtoti verslo su NATO ir drąsiau dalyvauti jų rengiamuose konkursuose, siūlyti savo prekes bei paslaugas.

Šiaulių apskrities verslininkai, susipažinę su NATO pirkimų organizavimo ypatumais, sako esantys pasirengę pasiūlyti kariškiams daug paslaugų.

„Pradedant nuo vandens, maitinimo paslaugų iki statybų, infrastruktūros, apgyvendinimo paslaugų. Tai yra visas spektras, ko reikia žmonėms greitai, operatyviai atvykstantiems į mūsų kraštą“, – teigia „Telekontos“ vadovas Virginijus Šniukas.

NATO štabo karininkai apsilankė Šiaulių universiteto Gynybos ir karybos edukacijos centre ir sutarė bendradarbiauti.

BNS

Lietuviški produktai parodoje New Yorke

Birželio pabaigoje New Yorke ketinama pristatyti lietuviškus produktus. Tarptautinėje parodoje „Summer fancy food show 2016“ dalyvaus net keliolika įmonių, tad parodos lankytojai turės galimybę paragauti lietuviškų pieno ir mėsos produktų, konditerijos gaminių.

Kasmet vykstanti paroda – vienas didžiausių renginių Šiaurės Amerikoje, į kurį susirenka gausus būrys mažmeninės ir didmeninės prekybos, maisto pramonės, maitinimo, gamybos, aptarnavimo paslaugų atstovų. Praėjusiais metais tarptautinė paroda „Summer fancy food show 2015“ sulaukė rekordinio skaičiaus per visą savo 61 metų istoriją dalyvių ir lankytojų. Parodoje dalyvavo daugiau nei 2 600 dalyvių iš 50 pasaulio šalių ir regionų, apsilankė importuotojai, eksportuotojai, didžiųjų prekybos centrų atstovai, didmenininkai iš daugiau nei 100 pasaulio šalių (JAV, Argentinos, Brazilijos, Japonijos, Maroko, Lenkijos, Tailando, Australijos).

Daugiausia 2015 m. į Jungtines Amerikos Valstijas Lietuva eksportavo

Paroda „Summer Fancy Food Show“ susidomėjimas visada būna milžiniškas. Reuters nuotr.

pieno ir pieno produktų, paukščių kiaušinių, natūralaus medaus, gyvūninės kilmės maisto produktų – už 27 mln. EUR, malybos produkcijos, salyklo, krakmolo, inulino, kviečių glitimo – už 11 mln. EUR, gaminių iš mėsos žuvies arba vėžiagyvių, moliuskų arba kitų vandens bestuburių – už 961 tūkst. EUR, gaminių iš javų miltų, krakmolo arba pieno, miltinių konditerijos gaminių – už 2 mln. EUR, įvairių maisto produktų – už 1,5 mln. EUR.

Paroda vyks birželio 26–28 dienomis.

ELTA

„Google“ spyris greitiesiems kreditams

Interneto paieškos milžinė priėmė sprendimą blokuoti bendrovių, siūlančių greituosius kreditus, reklamas. Draudimas įsigalios nuo liepos 13 d.

„Pokyčiu siekiame apsaugoti savo vartotojus nuo klaidinančių ar žalingų finansinių produktų“, – teigiama įrašė.

Visame pasaulyje iš paieškos sistemos išnyks reklamos tų bendrovių, kurios siūlo paskolas su trumpesniu nei 60 dienų gražinimo terminu. JAV taip pat bus ribojamos paskolų, kurių palūkanos viršija 36 proc., reklamos. Sprendimas galios ne tik „Adwords“, bet ir visose kitose „Google“ reklamos sistemose, taip pat ir „YouTube“.

Iš visų bendrovių, kurios norės reklamotis, bus reikalaujama, kad jos savo titulinuose puslapiuose pateiktų išsamią informaciją apie išduodamų paskolų laikotarpius, palūkanas ir kitus mokesčius.

Kompanija pabrėžia, kad draudimas neapims kitų paskolų, pavyzdžiui, būsto ar studijų, taip pat pasiūlymų verslui. Įtakos pačiai paieškos sistemai taip pat nebus.

Pokyčiai paveiks ir Lietuvos bendroves – draudimas galios ne konkrečioms reklaminiams skelbimams, bet įmonių tinklalapiams.

„Gali būti, kad jie išduoda 99,7 proc. paskolų, kurios yra ilgesniam laikotarpiui, bet jei tinklalapyje yra pasirinkimas imti paskolą trumpesniam nei 60 dienų laikotarpiui tokiu atveju reklamuotis leidžiama nebus“, – sako pranešime.

„Google“ atstovas taip pat teigia, kad kompanija, priimdama sprendimą ribojimus taikyti atsižvelgiant ne į palūkanas, o į laikotarpį, rėmėsi Europos Komisijos ir kitų institucijų tyrimais.

Newsjs.lt

„Ryanair“ mažins kainas

Airijos pigių skrydžių bendrovė „Ryanair“ prognozuoja, kad jos vidutinė bilietų kaina šiemet sumažės 7 proc., nes įmonė mažins kainas siekdama didinti savo rinkos dalį augant konkurencijai.

„Jei Europoje vyksta kainų karas, tuomet ji laimės ‘Ryanair’“, – pareiškė bendrovės vadovas Michael O’Leary.

Pasak M. O’Leary, lėktuvų bilietų

kainoms įtakos turės pernai ir šiemet Paryžiuje bei Briuselyje įvykdyti teroro išpuoliai.

„Ryanair“ yra stambi žaidėja daugelyje rinkų ir oro uostų, į kuriuos skraido. Jeigu ji sumažins kainas, kitos bendrovės turės taip pat reaguoti“, – mano analitikas Robin Bye.

Viena.lt

Kinija konkuruos su Disneyland

Didžiausias Kinijos investuotojas į pramogų pasaulį susivienijimas „Wanda Group“ atidarė pramogų kompleksą, kuris turėtų tapti Kinijos atsaku Disneyland.

Pietryčių Kinijoje, Nančange įsikūręs pramogų parkas kainavo 3 mlrd. USD.

Didžiuliam komplekse įrengtas 800 mln. JAV dolerių kainavęs atrakcionų parkas paremtas Kinijos tematika – su į porcelianinius arbatos puodelius panašiais atrakcionais ir bambukų miškais, prekybos centru, kuriame yra kino teatrai, restoranai ir viešbučiai bei didžiausias pasaulyje vandenyno parkas.

„Wanda Group“ yra ryškiausias Kinijos kompanijų globalių planų pavyzdys. Nekilnojamojo turto vystymo bendrovė ypač daug investuoja į filmų pramonę ir aiškiai pasisakė apie savo nacionalinę misiją Kinijos rinkoje priešintis „Disney“ bei tapti pasaulyje pripažintu prekės ženklu.

Turtingiausias kinas Wang Jianlin nusiteikęs ryžtingai. Richglare nuotr.

Per pramogų parko atidarymą „Wanda Group“ pirmininkas ir turtingiausias Kinijos žmogus Wang Jianlin kalbėjo, kad Kinijos kultūra pirmavo 2 000 metų, bet pastaruosius 300 metų kinams trūko pasitikėjimo ja dėl lėto vystymosi ir užsienio kultūrų invazijos.

Birželį Šanchajuje duris atvers JAV bendrovės „Disney“ pastatytas didžiausias pasaulyje pramogų parkas – Disneyland. Jo statybos atsiėjo 5,5 mlrd. JAV dolerių.

ELTA

Britai keliauja nepaisydami nieko

Pernai Didžiosios Britanijos gyventojų kelionių į užsienį skaičius padidėjo 9,4 proc. – tai didžiausias šuolis nuo pat 1998-ųjų.

2015-aisiais Jungtinės Karalystės gyventojai iš viso į užsienį vyko 65,7 mln. kartų. Šis skaičius susidarė net ir Europoje kilus išpuolių skaičiui.

Pasak turizmo sektoriaus įmonių, tokie duomenys rodo, kad Jungtinės Karalystės keliautojai „atsparūs“ terorizmo keliamoms baimėms.

Ispanija nurodoma kaip populiariausia britų lankoma vieta, per metus joje apsilankė 13 mln. keliautojų. Tai sudarė beveik penktadalį visų britų kelionių į užsienį.

Savo ruožtu į pačią Britaniją at-

Britai keliauja kas bebūtų. AC Press nuotr.

vykusių lyginamuoju laikotarpiu asmenų skaičius kilstelėjo 5,1 proc. ir pasiekė rekordinius 36,1 mln. asmenų. Dažniausiai Britanijoje lankydavosi prancūzai, kurie per metus į šalį atvyko maždaug 4 mln. kartų. Po maždaug 3 mln. kartų šalyje lankėsi tokių šalių kaip Vokietija ir JAV turistai.

Diena.lt

Darbo jėga Rusijoje pigesnė nei Kinijoje

Dėl rublio nuvertėjimo ir visuotinio taupymo vąjaus darbo jėga ekonominės krizės apimtoje Rusijoje tapo pigesnė nei Kinijoje.

Atlyginimus skaičiuojant JAV doleriais, vidutinis mėnesio darbo užmokestis Rusijoje smuko iki 433 dolerių ir jau yra mažesnis nei Kinijoje, Serbijoje ar Rumunijoje.

Analitikai pabrėžia atlyginimų kritimo naudą ekonomikai, ypač eksportuojančioms įmonėms, kurios tapo gerokai konkurencingesnės užsienio rinkose ir sėkmingai didina pardavimus tiek Europoje, tiek ir kitur pasaulyje.

BNS

Euro ir kitų valiutų santykiai (2016 metų birželio 1 d.)

1 USD (JAV doleris) – 0,89 €

1 AUD (Australijos doleris) – 0,65 €

1 CAD (Kanados doleris) – 0,69 €

1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,32 €

1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,61 €

ROMANTIŠKA NEROMANTIŠKA PROFESIJA

„Atkurti van Gogh nutapytą miegamąjį trimatėje erdvėje ir ten praleisti naktį – siurrealistinis jausmas“, – sako Amerikos lietuvis Glenn Ragaishis.

„Ravenswood Studio Inc.“ archyvo nuotraukos

Kas keista ir nebūdinga – mūsų jėgoms

Pokalbis su „Ravenswood Studio“ darbuotoju čikagiečiu Glenn Ragaishis

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

Patikėsite ar ne, tačiau pirmoji neakivaizdinė pažintis su šio straipsnio herojumi, Amerikos lietuviu Glenn Ragaishis įvyko neįtikėtinoje vietoje – garsaus olandų dailininko Vincent van Gogh miegamajame. Nustebote – manote, kad kažką ne taip supratote? Skaitykite toliau, ir sužinosite ne tik šio gabaus lietuvaičio gyvenimo istoriją, bet ir patys be didelio vargo atsakysite į rubrikos kartinį klausimą – romantiška ar neromantiška jo profesija...

– Glenn, Jūs dirbate „Ravenswood Studio Inc.“ beveik nuo pat jos įsisteigimo prieš daugiau kaip ketvirtį amžiaus?

– Taip, viskas prasidėjo prieš 25 metus 2 000 kvadratinį pėdų plote Čikagos šiaurinėje miesto dalyje. Buvo du vyrai – aš tapau trečiuoju šioje „operacijoje“. Pradėjau kaip montuotojas. Iš pradžių mes patys trise atlikdavome visus užsakymus. 1998 m. tapau projektų prižiūrėtoju, o po kelerių metų – gamybos vadovu. Nuo kuklios pradžios mes išpūdingai išaugome iki dabartinės 100 000 kvadratinį pėdų dydžio studijos. Samdome per 70 žmonių – stalių, metalo apdirbėjų, dažytojų, dailininkų, skulp-

torių, braižytojų, inžinierių bei projektų prižiūrėtojų. Neseniai įkūrėme ir atskirą dizaino firmą – „Luci Creative“, kurios pagrindinis tikslas yra kurti eksponavimo įrangą muziejams bei korporacijoms.

– Jūsų klientų sąrašas – itin įspūdingas...

– „Ravenswood Studio“ pradėjo kurti scenografiją vietiniams teatrams bei televizijos reklamoms. Mes darome tai ir toliau, tačiau taip pat dirbame su pagrindiniais Amerikos operų teatrais. Daug užsakymų gauname iš įvairių muziejų. Jiems mes kuriame eksponavimo standus bei spintas. Dažnai į mus kreipiasi madų demonstravimo bei koncertų rengėjai. Viskas, kas keista ir nebūdinga – būtent to prašo mūsų užsakovai. Ir „spalvingų“ klientų mums tikrai netrūksta. Iš teatrų galiu paminėti Lyric Opera of Chicago, Houston Grand Opera, Washington National Opera, Florida Grand Opera. Visi Čikagos muziejai, įskaitant Field Museum ir Museum of Science and Industry, o taipogi The John Deere Tractor Museum (Waterloo, Iowa), Baltimore Museum of Industry bei Museum of Science (Bostonas) naudoja mūsų įmonės paslaugoms. Netrūksta ir korporacijų užsakymų iš „Microsoft“, „W. W. Grainger“, „Quaker Oats“, O'Hare International Airport, „Hershey's“, „Bissell“, „Caterpillar“, „Saks Fifth Ave-

nue“, „Western Union“, „AT & T“, „Leo Burnett“ bei kitų stambių bendrovių.

– Ar sulaukiate netikėtų iššūkių, užsakymų, kurių neįmanoma ar labai sunku įvykdyti?

– Daugelis užsakymų yra savotiškai iššūkiai. Kadangi mūsų bendrovė dirba pagal individualius užsakymus, mes nekartojame jokio projekto. Mes kuriame, gaminame tai, ką sumąsto šios šalies geriausi dizaineriai. Jie turi minčių, idėjų – mūsų darbas yra jas įgyvendinti, įkūnyti. Esame sukūrę visokiausių transporto priemonių operoms – pavyzdžiui, lėktuvą, garvežį, valgomųjų ledų vagonėlį bei oro balioną. Tačiau bene didžiausius galvosūkius mums užduoda muziejai. Muziejiniai eksponatai privalo būti itin tvirti ir saugūs – dažnas lankytojas nori prieiti, paliesti, paspausti kokį mygtuką ir panašiai. Pastovūs muziejų eksponatai dažniausiai būna ilgaaamžiai – jie išlaiko savo formą net ir po dvidešimties metų. Dirbdamas „Ravenswood Studio“ esu prižiūrėjęs per tūkstančio projektų įgyvendinimą – ir vis atsiranda tokių, kur tenka gerai makaulę pakrapštyti. Vieną mėnesį tai gali būti milžiniško šokolado plytelės ar dulkių siurblio sukūrimas kokiais pramonės mugei, kita – medžio apdaila būsimam restoranui O'Hare oro uoste, trečia – dekoracijos Chi-

Prieš ir po mano atsiradimo pasaulyje

Esu tikras čikagietis, gimęs ir augęs pietvakarinėje Čikagos dalyje. Kartu su žmona ir dviem vaikais gyvename LaGrange priemiestyje. Mano tėvas Edward – tikras lietuvis; jo tėvas, mano senelis Eduardas Ragaishis (jis mirė dar prieš mano gimimą) atvyko į JAV 1912 metų birželį, vos šešios savaitės po to, kai nuskendo „Titanic“. Jis, 22-ųjų metų kaimietis, keliavo laivu „President Grant“ iš Hamburgo per Southamptoną, Angliją, į Ellis Island New Yorke. Metai prieš tai buvo atleistas iš caro kariuomenės. Iškart atvyko į Čikagą pas savo jau anksčiau emigravusį brolių. Apsigyveno Bridgeporte – tuometiniame Čikagos lietuvių lopšyje, įsidarbino „Swift and Company“ mėsos įmonėje. Tik pasikaitykite Sinclair romaną „Džiunglės“ ir suprasite, kokios žiaurios buvo naujai atvykusiųjų darbo sąlygos „Union“ skerdyklose. Senelis visą gyvenimą dirbo juodą darbą. Nesu tikras, iš kur jis kilęs. Viename dokumente pažymėta – Alytus, kitame – Daugeliškės. Mano močiutė Justina Šetkutė atvyko į šią šalį maždaug 1925 metais. Iš pradžių JAV imigracinė tarnyba nenorėjo jos įsileisti. Paslaptingu būdu ji atsirado Kandoje. Iš ten jai pavyko prasmukti pro pasienį – į Detroitą, po to atvyko pas savo seserį Čikagoje. Justina gimė ūkininkų šeimoje Kalančių kaime. Po Eduardo mirties ji apsigyveno kitame lietuviškame židinyje – Marquette Parke.

Mano močiutė skaitydavo ne tik „Draugą“, bet ir visus kitus Čikagoje leidžiamus lietuviškus laikraščius. Iš vaikystės prisimenu, kaip ji klausydavosi lietuviškų radijo laidų. Mano tė-

vas Edward lietuviškai išmoko kalbėti namuose, tačiau kai pradėjo lankyti mokyklą, visas dėmesys buvo nukreiptas į anglų kalbą. Jis pradėjo lankyti valstybinę mokyklą nemokėdamas angliškai, o nė vienas iš mokytojų nekalbėjo lietuviškai. Manau, jam buvo sudėtinga išmokti naują kalbą. Tiesa, lietuviškai nei skaityti, nei rašyti jis taip ir neišmoko. Dar būdamas vaikas, tėvas ties 35-tos ir Halsted gatvių sankryža Bridgeporte pardavinėdavo laikraščius – tarp jų ir „Draugą“.

Laisvalaikį vaikystėje praleisdavo „Valentine Boys Club“ arba „Ramos“ kino teatre. Mano tėvas sunkiai dirbo „Cities Services Oil Company“ (dabar – „Citgo“) – toje pačioje vietoje net 40 metų. Jis tebegyvena Čikagoje – visiškai netoli „Draugo“ redakcijos, Ford City prekybos centro apylinkėse.

Aš apgyniau bakalauro laipsnį „communication and theater“ srityje University of Illinois at Chicago. Paauglystėje visada mėgdavau kažką statyti, pjauti, kalti, todėl iš pradžių stojau į College of Engineering. Dar lankydamas gimnaziją aktyviai įsijungiau į dramos būrelį – tačiau ne kaip aktorius, o kaip scenos darbininkas, kuris stato dekoracijas. Pradėjęs koledžą, užsukau į dramos fakultetą. Su savo statybininko gabumais iškart pasijutau ten reikalingas. Jaučiausi kaip žuvis vandenyje. Po metų iš inžinerijos pasukau į teatrą. Čia galėjau pritaikyti visa tai, ką mėgau – statybą, inžineriją, meną. Galėjau įgyvendinti tai, apie ką kiti tik svajoja. Buvau labai aktyvus University of Illinois at Chicago teatro fakultete. Mano pastangos čia buvo įvertintos itin teigiamai – mane atleido nuo mokesčio už mokslą.

Asmeninio archyvo nuotr.

cago Shakespeare Theatre statomam spektakliui ar stendai „BP Corporation” parodai.

– Ar yra kitų panašių, kaip Jūsų studija, dirbtuvių Vidurvakarių valstijose ir kituose JAV regionuose?

– Tokių įmonių yra visoje Amerikoje. Privalome konkuruoti. Mes esame vieni iš didesnių, besispecializuojančių tokiuose darbuose. Esame užsitarnavę gerą vardą. Dauguma mūsų užsakymų – iš pakartotinai sugrįžtančių patenkintų klientų. Užsakovai geru žodžiu atsiliepią apie „Ravenswood Studio” ir tokiu būdu skleidžia žinią apie mūsų profesionalumą. Mūsų dailės skyriaus darbas yra labai gerai vertinamas, o ir statybininkai gamina kokybiškus pavzdžius. Viskas daroma kruopščiai ir atsakingai, nes mes užtikriname, kad nuvežtas į vietą eksponatas bus lengvai, greitai ir tvirtai sustatytas.

Nakvynė skurstančio genijaus miegamajame

– „Ravenswood Studio” ir Jūs asmeniškai sulaukėte ypatingo valstybinės žiniasklaidos dėmesio su reklaminiu „triuku”, kurį paskelbė Art Institute of Chicago?

– Buvome paprašyti sukurti miegamąjį – tokį patį, koks pavaizduotas žinomo olandų dailininko Vincent van Gogh garsiajame paveiksle. Už nedidelį mokestį jame galima buvo pernaktuoti. Parodos prodiuseriai tam kambariui įrengti parinko vietą Čikagos centre. Projektas buvo reklaminės kompanijos ryšium su Art Institute of Chicago neseniai vykusia van Gogh paroda dalis. Šis reklaminis „triukas” iš tiesų garsiai nuskambėjo visos šalies žiniasklaidoje, įskaitant tokias populiarias televizijos laidas, kaip „NBC Nightly News” bei „Good Morning America”.

– Gal per tuos pokalbius televizijoje sulaukėte ir kvailų klausimų ar pastabų iš žurnalistų?

– Manęs paklausė, ar paliksime ausį ant pagalvės? (Čia priminsiu skaitytojams, jog įtardamas Paul Gauguin finansinėmis suktybėmis, 1888 m. gruodžio 23 d. naktį įsiutęs Van Gogh nusipjovė savo kairiąją ausį. R. M. L.)

– Dienraštis „The Los Angeles Times” paskelbė: „Imu po 10 dolerių – jei ne kitam tikslui, tai nors tam, kad galėčiau dažų nusipirkti”... Juodas humoras? Ar iš tikrųjų „van Gogh butas” buvo išnuomojamas už tokią juokingai mažą kainą? Juk porelei keliauti Metra traukiniu iš šiaurinio Čikagos priemiesčio į miesto centrą brangiau kainuoja! Tikriausiai, susidomėjimas buvo didžiulis, juolab kad „butas” buvo su tokiais patogumais, kurių vargšas Vincent tikrai neturėjo – nei salono su televizoriumi, nei virtuvės, o svarbiausia – „tuliko”...

– Taip, tai tiesa. Art Institute prašė tik 10 dol. už naktį. Kai šis „triukas” buvo paskelbtas AirB&B tinklalapyje, per 20 minučių pirmojo mėnesio naktys buvo išparduotos. Laimingieji taip pat gavo du bilietus į van Gogh parodą. Mano žmonai ir man irgi nuskilo laimė vieną naktį tame kambaryje pernaktuoti – jausmas tiesiog siurrealistinis!

– Kur buvo įrengtas tas butas?

– Parinkta vieta – pačiame Čikagos miesto centre, 505 North State Street. Tai naujas, modernus vieno miegamojo butas su balkonu 29-jame aukšte. Tik pats miegamasis buvo atkurtas pagal paveikslą – likusi kvadratūra su visais šiuolaikiniais patogumais (apie kuriuos van Gogh niekada net nesapnavo) liko nepakeista. Kur ir kaip daryti sprendė pats Art Institute of Chicago ir jų reklamos agentūra „Leo Burnett”. Šį projektą vykdė du dailininkai ir du staliai. Aš buvau projekto vykdytojas. Viskas užtruko maždaug keturias savaites.

Paveikslas atgijo trimatėje erdvėje

– Ar Jums buvo suteikta šiek tiek kūrybinės laisvės atkuriant legendinį miegamąjį?

– Buvome paprašyti sukurti kambarį lygiai tokį, koks jis buvo nutapytas, tačiau su keilomis išimtimis. Lova turėjau būti dvivietė, o ne vienam žmogui, kaip pavaizduota van Gogh drobėje. Be to, mūsų sukurta lova privalėjo tilpti parinktoje Čikagos buto kvadratūroje, tad teko labiau vadovautis meniniu skoniu nei griežtais matematiniais apskaičiavimais. Žiūrėjome, kas geriausiai tiks tokiai erdvei. Užsakovas interpretavo drobę, o mesigyvendinome projektą taip, kaip jie pageidavo.

Kartu su dailininku statome dekoracijas (ir duodame interviu) Michigan Opera Theater premjerai „Cyrano de Bergerac”, 2007.

– Ar jūs vadovavotės ta paveikslo versija, kuri kabo Art Institute of Chicago? Ar buvo tikrinama kita ikonografinė medžiaga?

– Projektą vykdėme būtent pagal tą drobę, kuri kabo Čikagoje. Van Gogh nutapė tris miegamojo variantus, ir visi akivaizdžiai skiriasi. Čikagietiškas variantas man labiausiai patinka. Spalvos jame ryškesnės nei kituose dviejuose. Aš šį darbą gerai atsimenu dar iš mokyklinės ekskursijos į muziejų.

Muziejaus vadovybė mums pateikė ypatingai aukštos kokybės faksimilę – kiekvienas dailininko teptuko potėpis buvo kruopščiai nukopijuotas ir padidintas. Sumontavome iškrypusius baldus, sukūrėme būdingą tekstūrą, apšlifavome paviršius, kad atrodytų, jog matome švelnius teptuko potėpius ir storą dažų sluoksnį. Ieškojome ir pirkome butaforiją, sustatėme sienas, išklojome grindis ir viską nudažėme.

– Ir niekas nepasiūlė Jums kelialapio į Arles aplankyti tikrojo „Geltonojo namo”, kuriame gyvena didysis tapytojas?

– Nors žmona labai tikėjosi, šįsyk kelionė į Prancūziją nebuvo numatyta.

– Parodos lankytojai taip pat matė van Gogh miegamojo maketą – bet tai nebuvo „Ravenswood Studio” darbas?

– Kambarys, kurį matė parodos lankytojai, buvo paties muziejaus kūriny. Jų tikslas buvo ne atkurti patį paveikslą, o parodyti, kaip tas miegamasis galėjo atrodyti tada, kai jame gyveno van Gogh.

– Kokia buvo savijauta įvykdžius šį neeilinį projektą?

Nathan's Famous Hot Dogs sukurtas restoranų asociacijos parodai McCormick Place.

Magritte pėdos North Avenue Beach, Chicago, 2015.

– Mes visi didžiavomės rezultatu. Dažniausiai eiliniai žiūrovai to nesupranta. Buvo smagu sulaukti tokio didelio įvertinimo.

– Gal ir vėl kas nors su „keistomis” idėjomis beldžiasi į jūsų studijos duris?

– Niekada nežinau. Neseniai mes sukūrėme aštuonių pėdų aukščio dinosauro kiaušinių ir pliumpelėjome jį vieno Milwaukee miesto parko viduryje. Mano darbas niekada nebūna nuobodus. Jis pripildytas įvairių įdomių projektų ir iššūkių. Mūsų „Ravenswood Studio” reklaminis šūkis yra – „we build cool stuff”. Manau, tai puikiausiai apibūdina, ką mes darome.

Mudviejų pokalbio pabaigoje Glenn prisipažino, kad jis domisi genealogija. Jį domina šeimos lietuviškos šaknys. Naują mudviejų bičiulystę sutvirtino radinys – redakcijoje saugomame 1929 m. „Draugo” dienraščio komplekte aptikome Glenn giminaičio Anupro Ragaišio nekrologą. Glenn didžiujasi savo kilme ir tuo pačiu tvirtina, jog Čikaga yra pats nuostabiausias miestas pasaulyje.

Na, o manęs irgi laukė staigmenos. Gavęs iš „Ravenswood Studio” pluoštą nuotraukų, supratau, jog su jų darbais jau esu šiek tiek pažįstamas. Neseniai užstrigęs O'Hare oro uoste nuėjau papietauti į „Wicker Park Sushi Bar”. Kaip manote, kas kūrė interjerą šiam restoranui? Taip, tai „Ravenswood Studio” darbas. Glenn atsiųstose nuotraukose atpažinau ir Driehaus Museum parodos „Dressing Downtown” (kuratorė Rūta Saliklis) stendus...

Ir drįskite dabar paprieštarauti, kad mūsų Amerikos lietuviai nėra nagingi ir kūrybingi? Arba – kad pasaulis mažas?

Dar viena prof. Ginučio Procutos dovana Šiaulių universiteto bibliotekai

ALINA ŠALAVĖJIENĖ

„Vasario 16 diena ne vien Nepriklausomybės paskelbimo, bet ir mūsų vedybos diena, kuri pagimdė Eglę, o jina Antaną ir Juliuką – o mes visi mylim Lietuvą“, – tai prof. Ginučio Procutos įrašas Šiaulių universiteto bibliotekai dovanotoje knygoje. 2016 m. vasario 16 d. data liko įrašyta leidiniuose, kuriuos knygų mecenatas dedikavo mūsų bibliotekai bei jos skaitytojams. Praėjusių metų spalio mėnesį džiaugėmės gavę Ottawa universiteto profesoriaus (šiuo metu gyvenančio Toronte) 16 spaudinių siuntinį. Ir štai vos po septynių mėnesių – vėl nauja siunta. Šį kartą – 34 leidiniai lietuvių, anglų ir prancūzų kalbomis. Džiaugiamės ir nuoširdžiai dėkojame prof. G. Procutai, kuris sulaukęs garbaus amžiaus (g. 1933) tebetėsia knygų kelią į gimtąjį kraštą.

V isų knygų titulinuose lapuose (dovanotojas pasirenka dažniausiai šią vietą) skaitytojai ras įrašą: „Šiaulių universiteto bibliotekai! Genius Procuta. Toronto, Kanada. Vasario 16, 2016“. Toks trumpas įrašas yra tik penkiose knygose, visos kitos dedikacijos platesnės. Jose ryškėja profesoriaus santykis su konkrečia knyga, jos autoriumi, visuomeninio, politinio, kultūrinio gyvenimo aspektai, įvykiai, asmeninė patirtis, biografijos detalės, kartais galima sužinoti ir dovanojamos knygos istoriją. Kelių knygų įrašai pradėti žodžiais: „Su meile ir geriausiais linkėjimais“. Beveik visi spaudiniai paženklinėti antspaudu: „KNYGOS LIETUVAI EX LIBRIS GENIUS PROCUTA TORONTO KANADA“ (antspaudai yra įvairiose leidinių vietose).

Šioje siuntoje yra prof. G. Procutos straipsnis „Mokytojas sovietinėje Lietuvoje“. Tai atspaudas iš 1974 m. Romoje išleisto Lietuvos katalikų mokslo akademijos „Suvažiavimo darbų“ 8-ojo tomo. Apie lietuvių išeivių domėjimąsi savo tėvyne, jos praeitimi bei dabartimi liudija ne vienas įrašas įvairiais metais pasirodžiusiose knygose. Sovietmečiu Lietuvoje išleistose ideologizuotų knygų dedikacijose dovanotojas paaiškino, kodėl Vakaruose gyvenantiems lietuviams jos buvo reikalingos. 1972 m. M. Burokevičiaus knygoje „Lietuvos KP ideologinis darbas su inteligentija 1940–1965 m.“ jis rašo: „Aš nuo 1965 m. buvau Čikagos univ. aspirantūroje, man šitokia literatūra buvo reikalinga suprasti, kas dedasi Taryb. Lietuvoje“. Knygos „Istorijos klastotojai: užsienio lietuvių nacionalistų koncepcijų kritika Tarybų Lietuvos istorijos klausimais (1940–1974)“, išleistos 1976 m., komentare pabrėžia sovietinio režimo poziciją į išeivius: „Ši knyga parodo, kaip Taryb. režimas Lietuvoje sekė ir reagavo į užsienyje gyvenančių liet. mokslininkų sovietų sistemos kritiką“. Abiejų leidinių įrašuose prof. G. Procuta mini, jog juose kritikuojamas ir jis. Prisipažįsta, kad buvo prisidengęs Tautarimo slapyvardžiu. Šiose knygose skaitytojai ras knygos savininko marginalijų: pastabų, taisyčių, pažymėtų vietų.

Dovana Šiauliams iš Kanados – kruopščiai atrinktos vertingos knygos. Šiaulių universiteto bibliotekos archyvo nuotrauka

Lietuvių tautos išgyventi istoriniai įvykiai aprašyti dar keliose atsiųstose knygose. Jų įrašai byloja ne tik apie prof. G. Procutos domėjimąsi tėvynainiais, bet ir asmeninis požiūris į Lietuvos istorijos įvykius, išgyvenimai, vertinimai. Ypatingas dėmesys skiriamas Vokietijos DP stovyklų leidiniams. Dovanodamas B. Kviklio (parsišiusio K. Pelėkio slapyvardžiu) knygą „Genocide: Lithuania's Threefold Tragedy“, išleistą 1949 m., pabrėžiamas ne tik lietuvių tautos, bet ir knygos istorinę reikšmę: „Labai svarbi reta knyga – mūsų krašto žmonių ir valstybės kančių ir neteisybės istorija. Dėl pokario nedateklių spausdina ant prasto popierio... Jos neskolinkite, laikykite bibliotekoje istorinėm tyrimų konsultacijom“. Įrašas 1947 m. pasirodžiusioje H. Žemelio knygoje „Okupantų replėse“ atskleidžia dar ir prof. G. Procutos biografijos detalę: „Svarbi ir reta knyga Lietuvos istorijai po voikiškuoju nacizmo jungu 1941–1944 metais parašyta žmogaus, kuris ją patyrė ir nukentėjo. Su autorium dirbau 'Akiračių' mėnraščio redakcijos kolektyve Čikagoj 5 metus“.

1981 m. Maskvoje išleistas rinkinys „The Glade With Life-Giving Water“ – tai Lietuvos, Latvijos bei Estijos prozininkų kūrinių, išversti į anglų kalbą. Joje rašydamas dedikaciją profesorius atkreipia dėmesį į tautinius

simbolius, kurie atsirasdavo ir sovietmečiu: „Taip pat pastebėkite, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos įvadų iliustracijos turi geltoną, žalią, raudoną ir atatinčias Latvijos ir Estijos baltą, mėlyną ir juodą spalvas... ar kažką labai panašaus. Knygos viršelis yra papuoštas trišakiu inkaru. Inkaras Vakaruose yra simbolis Vilties. Menininkas lyg išpėjo, išpranašavo Pabaltijo išsilaisvinimą, kuris atėjo po 10 m., kai knyga buvo išleista“.

Rytų Prūsijos gyventojų tragediją skaitytojams yra atskleidęs žurnalistas B. Daunoras (slapyvardis Daubaras) 1954 m. „Nidos knygų klubo“ Londone išleistoje knygoje „Duonos beieškant“. Apie to krašto vaikų likimą žinios ilgą laiką buvo labai menkos, savo istorijas vengė pasakoti tuos įvykius išgyvenę liudininkai. Dabar išgirdę terminą „vilko vaikai“ žinome, kad kalbama apie vokiečių vaikus, plūstelėjusius iš Rytprūsių į Lietuvą po 1945 m. sovietų okupacijos. Šis leidinys – įrodymas, kad temą atskleisti būta bandymų, nors pasakojime „vilko vaikų“ terminas nevartojamas. Šios knygos tituliname lape prof. G. Procuta rašo: „Labai įdomi istorija, kaip pokaryje iš Rytų Prūsijos bėgo vaikai / paaugliai, kartais ir moterys pas Lietuvos žemdirbius, ieškodami išsigelbėjimo iš siaučiančio bado“. Leidinyje yra likusi ir 1978 metų autoriaus dedikacija.

„Suasmenintos“ knygos – tikras lobis knygotyriminkams, bibliofilams ar tiesiog knygų mylėtojams.

Šioje siuntoje yra dar vienas „Nidos knygų klubo“ spaudinys – tai M. Vaitkaus „Milžinų rungtynėse: 1940–1944 m. atsiminimai“. Įrašas jame liudija profesoriaus asmeninio gyvenimo faktus bei patyrimus: „Mano labai mėgstamo atsiminimų autoriaus, berods, paskutinis tomas. Gyvendamas N. Zelandijoje platinau šios leidyklos lietuviškas knygas“. Biografijos detalės, pažintis su įvairiais žmonėmis atskleidžia ne vienas prof. G. Procutos tekstas. Atsivertę A. Mackaus knygą „Poezija“ (1972 m.), N. Feigelmano „Lietuvos inkunabulai“ (1975), M. Krupavičiaus „Lietuviškoji išeivija“ (1959), universiteto skaitytojai sužinos apie pažintį ar draugystę su jų autoriais. M. Krupavičiui skirti ypač šilti prisiminimai: „Gerbiama Mykolą Krupavičių esu girdėjęs kažkurioje šventėje ir vieną kartą esu Jį aplankęs su veikliu kolega Jonu Račkausku jo kukliame bute Čikagos priemiestyje Cicero. Jis paliko man 'švento žmogaus' ir didelio Lietuvos mylėtojo nepamirštamą išpūdį“.

Išsamūs dedikacijų tekstai leidžia pažinti dovanotoją, jo šeimos narius, kartu atskleidžia ir žmogiškųjų vertybių supratimą. Įrašas leidinyje „Catalogue of Exhibition“ (1993 m.): „Man yra tekę būti Pr. Gudyno Restauracijos Centre bent tris kartus. Mane sužavėjo jų istorinių ir meninių objektų grąžinimas gyventi antrą kartą. Mūsų anūkai su mano priesakais ten nuvyko pirmą kartą atvykę į senelio vaikystės miestą ir taip pat buvo sužavėti. Nenuostabu, kad aš Gudyno Rest. Centrą remiu atatinčiomis knygomis ir žurnalais“. Prisiminimais apie Vilnių dalijasi albume „Vilniaus universiteto kiemeliais“ (2003 m.): „Vilniaus universiteto kiemų architektūrinės romantikos. Genius Procuta, vaikystę praleidęs Gedimino mieste, jo gatvių ir kiemų labirinte“. Dovanodamas R. Côté knygą „Anton Tchekhov“ (2005 m.), atranda vardų sąsajas: „Čekovas 'prancūziškai' Mūsų vyriausio anūko vardas Antanas taip, kaip vyriausio brolio sūnaus. Mūsų tėvas irgi buvo Antanas. Prof., kuris atsikvietė dėstyti Ottawa universitete, buvo Antanas Ramūnas Paplauskas“. Iš įrašo ant 2009 m. reklaminio kalendoriaus viršelio sužinome apie profesoriaus brolių ir sūnėną: „Mano vyr. brolio architekto Vaclovo Procutos vyr. sūnaus raštinė Hamiltone, Naujojoje Zelandijoje“. Neslepia meilė ir sentimentai Lietuvai albume „Piero della Francesca“ (1970 m.): „Mes su Dalia pradėjome keliauti po Europą būdami apie 40 m. Mūsų dukra Eglė (gerai baigusi gimnaziją) iš mūsų gavo trijų savičių kelionę po Italiją. [...] iš ten ragino mus nuvažiuoti į 'bella Italia', kuri tapo mūsų daugiausiai išvažinėta nuo Veronos šiaurėje iki Sicilijos pietuose ir pamiltas kraštas Europoje (žinoma, su viena išimtimi – Lietuva)“.

Atskirai norisi paminėti knygas holokausto tema, nes jas prof. G. Procuta dažnai dovanoja įvairioms Lietuvos bibliotekoms. Kodėl tai daro, atskleidžia paaiškinimas, įrašytas knygos „Gyvybę ir duoną nešančios rankos“ (sąs. 1, 1997) tituliname lape: „Aš virš 30 metų tyrinėjau žydų gelbėjimą Lietuvoje per vokiečių okupaciją“. Šių knygų komentaruose pateikia kuo daugiau informacijos, nurodo kai kuriuos puslapius, kur skaitytojas turėtų ras-

ti svarbių žinių, išsako savo nuomonę, jei nesutinka su knygos autoriais ar rengėjais. Jaunimui skirtoje V. Kaplan knygoje „One More Border“ (2004 m.) atkreipia dėmesį į vieno dokumento svarbą: „Nors ši knyga apie Lietuvos (Klaipėdos) žydų šeimos išsigelbėjimą yra skirta jaunimui, čia psl. 18–19 pirmą kartą išspausdinta lietuviško dokumento faksimilė. Šis dokumentas išgelbėjo keletą tūkstančių žydų ir Kaplanų šeimą, kuri šio dokumento dėka atsidadė Kanadoje. [...] Asmeniškai pažįstu šios knygos autorių – Kaplano anūką William“. Vieno 40 puslapių J. Bernstein leidinio „The Life of American Jew in Racist Marxist Israel“ (1984) dedikacijoje prof. G. Procuta išduoda jo išskirtinumą: „Jei autorius nebūtų Amerikos žydas, ši pamfletasionistai pavadintų antisemitiniu. Vis vien jis yra įdomus, parodantis vieno žmogaus (žydo iš Amerikos) nusivylimą gyvenimu ir politika Izraelyje“.

Be minėtų knygų prof. G. Procuta dar atsiuntė J. Kalvelio fotografijos parodos katalogą, O. Milašiaus bei V. Mozūriūno poezijos rinkinius, V. Krėvės „Pagundą“, išleistą anglų kalba, kelionių aprašymų knygų, Kanados istoriją prancūzų kalba.

Knygotyrininkams, bibliofilams ar tiesiog knygų mylėtojams visada

smagu atrasti „suasmenintą“ knygą. Tokios yra visos prof. G. Procutos dovanojamos knygos: įrašai, antspaudai knyga tarsi sušildo, perteikia jos savininko individualumą. Patekusios į kitų skaitytojų rankas skaitymo malonumu jos dalijasi iš naujo, ypač, kai galima justi, kaip jas vertino dovanojęs žmogus. Knygų mecenatas spaudiniais praturtino ne vieną Lietuvos biblioteką. Laiške Šiaulių universiteto bibliotekos direktorei Aušrai Mingailienei rašo, jog dovanuoja apie 10 tūkstančių leidinių daugiau nei 20-čiai įstaigų. Žinoma, knygos buvo dovanojamos ir jam. Į Šiaulių universiteto biblioteką parkeliavo Plungės viešosios bibliotekos kolektyvo su nuširdžia dedikacija-palinkėjimu 1997 m. prof. G. Procutai dovanota E. Ravickienės knyga „Šimtmečių takais“. Šiame leidinyje profesoriaus įrašytus žodžius, skirtus Šiaulių universiteto bibliotekai, turbūt būtų galima skirti kiekvienam jo dėka į Lietuvą atkeliaujusiam spaudiniui: „Ši knyga yra man dvigubai brangi, bet mano dienos ir sveikata tirpsta... o aš su savimi pasiimti gi negalėsiu, todėl palieku Jums“.

Alina Šalavėjienė – Šiaulių universiteto bibliotekos vyriausioji bibliotekininkė.

Šiaulių universiteto biblioteka

Konsulas pagilino mokinių žinias apie Lietuvą

LR generalinis konsulas Marijus Gudynas (k.) ir Glenbrook North vidurinės mokyklos mokytojas Michael Rast.

Gegužės 26 d. LR generalinis konsulas Marijus Gudynas buvo pakviestas į Glenbrook North vidurinę mokyklą, esančią Northbrook priemiestyje, pristatyti Lietuvą ir apžvelgti aktualiausias šių dienų politines problemas. Šnekėdamas vyresniųjų klasių mokiniams, besimokantiems tarptautinių santykių, generalinis konsulas pirmiausia papasakojo apie Lietuvos istoriją, valstybės kelią ir nepriklausomybę ir kas šaliai padėjo tapti viena veržliausių Europos Sąjungos valstybių, tuo pačiu kviesdamas mokinius ne tik aplankyti, bet ir studijuoti Lietuvoje.

Generalinis konsulas taip pat papasakojo apie diplomatinę tarnybą, Generalinio konsulato veiklą, didelę lietuvių bendruomenę Čikagoje. Mokiniai domėjosi ir Lietuvos pozicijomis Europos bei globalių problemų klausimais. Diskusija vyko apie pabėgėlių krizę, augantį radikalizmą bei populizmą, palietė ir pasaulio ekologinę problematiką.

Glenbrook North mokyklos mokiniai konsului M. Gudynui paliko šviesų išpūdį, tačiau labiausiai nudžiugino tai, jog Lietuvos vardas tarptautinius santykius besimokantiems paaugliams yra puikiai žinomas jų mokytojo Michael Rast dėka. M. Rast, kuris jau lankėsi daugiau nei penkiasdešimtyje valstybių, Lietuvą įvardino kaip labiausiai mėgstamą Europos valstybę, ir visą ekspoziciją savo klasėje paskyrė jai ir jos istorijai pristatyti. Mokytojas savo iniciatyva užmezgė ryšius su generaliniu konsulatu ir pakvietė apsilankyti mokykloje. Michael Rust surengtas pristatymas yra puikus mokinių žingeidumą skatinantis pavyzdys, kuriuo nesunkiai galėtų pasekti bet kuris kitas mokytojas ne tik JAV, bet ir Lietuvoje.

LR generalinio konsulato Čikagoje informacija ir nuotraukos

Tarptautiniais santykiais besidomintys mokiniai su įdomumu klausėsi konsulo M. Gudyno pasakojimo apie Lietuvą.

Bostone bus teikiamos konsulinės paslaugos

Birželio 4 dieną Lietuvos Respublikos generalinis konsulatas New Yorke rengia konsulinių pareigūnų išvykstantąją misiją į Massachusetts valstiją, Bostono miestą.

Konsulinės paslaugos misijos metu bus teikiamos Lietuvių namuose, adresu 368 West Broadway, South Boston.

Konsulinės misijos metu bus priimami Lietuvos piliečių prašymai dėl pasų keitimo ir išdavimo, užsienyje registruotų civilinės būklės aktų įtraukimo į apskaitą Lietuvoje, gyvenamosios vietos deklaravimo, konsulinės registracijos. Taip pat bus atliekami notariniai veiksmai ir priimami prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės.

Užsiregistruoti konsulinių paslaugų gavimui ir dėl išsamesnės informacijos prašome skambinti į Lietuvos generalinį konsulatą New Yorke tel. 1-212-354-7840 arba rašyti el. paštu konsuline.misija.ny@urm.lt

ATLANTIC ExpressCorp.

SIUNTINIAI Į VISA EUROPOS SĄJUNGA

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai
Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000
Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-741-4445

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Always with Flowers (Royal Petal Inc.)
1138 B S. State St., Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. 83 Niles, IL 60714
Tel: 847-997-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hgts, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėja
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-9622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Taurus Bublys fotografuoja atrinktus eksponatus būsimai knygai.
V. Petrauskienės nuotraukos

Irena Brokas Chambers (iš dešinės) su muziejaus darbuotojomis Karile Vaitkute (kairėje) ir Rita Janz.

Muziejaus jubiliejui – vertingiausių eksponatų albumas

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

50-ųjų metinių sukakties proga Balzeko lietuvių kultūros muziejus rengiasi išleisti albumą apie vertingiausias salėse ir fonduose esančius eksponatus. Šiuo metu vyksta intensyvūs knygos parengimo darbai. Muziejaus darbuotojos Rita Janz ir Karilė Vaitkutė atrinko penkiasdešimt eksponatų, kurie bus parodyti ir aprašyti būsimame albume.

Pagrindinė šio darbo konsultantė – didelę patirtį turinti lietuvių kilmės amerikietė Irena Brokas Chambers. Ji septyniolika metų dirbo Washingtone esančioje JAV Kongreso bibliotekoje. Vadovavo parodų rengimui, su jomis susijusioms mokomosioms programoms ir leidybai. Irena Brokas Chambers ne kartą buvo atvykusi į Čikagą, į Balzeko lietuvių kultūros muziejų ir skyrė laiko būsimos knygos rengimui.

Tarp albumui atrinktų muziejaus vertybių – ir vieni seniausių – Heinrich Schliemann archeologinių kasinėjimų metu Graikijoje (Mikėnuose) rasti gintaro karoliukai, datuojami 1700–1400 metų prieš Kristų. Mokslininkų tyrimais nustatyta, kad šis gintaras – iš Baltijos jūros.

Leidinyje bus parodyta ir daugiau muziejuje saugomų eksponatų, tokių, kaip XIX a. išleistų maldaknygių, kitių senovinių spaudinių. Muziejus di-

Egidijus Aleksandravičius (k.) su Stanley Balzeku muziejaus salėje.

džiuojasi garsios tautodailininkės Anasztazijos Tamošaitienės dar prieš Antrąjį pasaulinį karą Lietuvoje išaustu moterišku tautiniu kostiumu, kuris priklausė Lietuvos generalinei garbės konsulei Čikagoje Juzefai Daužvardienei. Ši moteris buvo viena iš muziejaus rėmėjų.

Dar vienas iš muziejaus eksponatų, kuris įeis į būsimą Balzeko muziejaus albumą – 1928 metų Lietuvos „Komiteto Amerikos lietuviams priimti“ kreipimasis. Juo to meto žymūs Lietuvos veikėjai, tokie, kaip generolas Vladas Nagevičius, pulkininkas Kazys Skučas, universiteto profesorius Zigmas Žemaitis, Lietuvos operos solistas

Lietuvos komiteto narių kreipimasis į Amerikos lietuvius. K. Vaitkutės nuotr.

Kipras Petrauskas, Lietuvių dailės draugijos pirmininkas Antanas Žmuidzinavičius ir kiti komiteto nariai kreipėsi į Amerikoje gyvenančius lietuvius ir kvietė atvykti į Lietuvą kartu su visa tauta paminėti 10-ąsias Lietuvos Nepriklausomybės metines.

...Jūs, Broliai Amerikiečiai, esate mūsų šeimos nariai ir sudarote visą jos trečdalį. Laisvės mums niekas nepadovanuoja. Ją reikėjo iškovoti. Ir Jūs toje kovoje dalyvavote lygiai su mumis stipria moraline paspirtimi, savo sunkiu darbu, savo kruvinu prakaitu uždirbtais ir dosnia ranka aukotais turtais. Laisvę iškovojus reikėjo statyti vals-

tybę. Ir čia kiekvienam žingsny Jūs gelbėjote. Jūsų širdys, Jūsų mintys buvo visuomet su mumis. Drauge vargus vargome, drauge kentėjome, drauge ir džiaugėmės...

Kiek Amerikos lietuvių atsiliepė į šį kvietimą ir skrido į Lietuvą, tikriausiai niekas nesuskaičiavo. Tačiau tai, kad šis išsibarsčiusios po pasaulį mažos tautos vienybę skatinantis laiškas jaudino tuomet, daugelį jaudina net ir praėjus beveik devyniasdešimčiai metų – tą sunku būtų paneigti.

Būsimame leidinyje bus Lietuvos istoriko, habilituoto humanitarinių mokslų daktaro, profesoriaus Egidijaus Aleksandravičiaus straipsnis apie lietuvių, kaip diasporinės tautos savimonės raidą, apie išėvijos lietuvių vaidmenį kovoje už Lietuvos valstybingumą.

„Čikagoje tiek lietuvių, tiek multi-etninio miesto atmintimi besidominčių amerikiečių ausiai pažįstamas Stanley Balzekas, Jr. Tai jo pastangomis veikiantis lietuvių kultūros muziejus jau pusšimtį metų svariai prisideda prie lietuvių tautos tapatybės išsaugojimo“, – tai E. Aleksandravičiaus mintys apie privačia iniciatyva paremtu muziejaus vaidmenį.

Rengiamam albumui atrinktus daiktus ekspozicijos salėse bei kitose specialiai parinktose vietose fotografavo profesionalus fotografas Taurus Bublys. Tam, kad būtų parengta knyga, prireikė ne vienos specialistų darbo valandos.

Holokausto muziejaus atstovai Clevelande

DR. VIKTORAS STANKUS

Ukrainiečių muziejaus ir archyvų (UMA) Clevelande pasiūlytas vyriausiasis tyrinėtojas Andy Fedynsky pakvietė United States Holocaust Memorial Museum (Holokausto muziejaus, HM) Washington, DC, atstovus apsilankyti ir susipažinti su didingose UMA patalpose surinkta dokumentine, istorine, kultūrine medžiaga apie Ukrainą, Ukrainos žmones, jų pasiekimus, netektis. Holokausto muziejaus atstovams apsilankymas padarė gilų įspūdį, buvo proga pasidalinti istorinėmis žiniomis.

Po archyvų apžiūrėjimo, priėmimo metu buvo proga pasikalbėti su vyriausiuoju HM archyvų telkimo patarėju Henry Mayer. Jisai paminėjo 1941 m. baisiojo birželio Lietuvoje gyventojų trėmimus, kurių metu buvo ištremita ir Žydų veteranų asociacijos, kuri jungė kovojusius už Lietuvos Nepriklausomybę (1918 m.), narių, sionistų, iki 5 000 vaikų ir kt. kategorijų

Pirmoje eilėje: Holokausto muziejaus atstovas Henry Mayer; Jungtinės ukrainiečių organizacijos Ohio prezidentė Marta Liscynsky-Keleher; HM atstovas Vadim Altskan; HM atstovė dr. Diane F. Afoumado; latvių atstovas Maris Manteniaks. Antroje eilėje: LB atstovas dr. V. Stankus; HM atstovas Jaime J. Mollnar; Ukrainiečių muziejaus vyriausiasis tyrinėtojas Andy Fedynsky; UM prezidentas Paul Burlij. V. Stankaus nuotr.

Lietuvos gyventojų. Tarptautinių archyvinėjų programų centro aukštesnėms Holokausto studijoms vyriausiasis projektų di-

rektorius Vadim Altskan minėjo, kad rašo studiją apie žydų kilmės Lietuvos karininką Jacob Gens (Jokūbą Genšą), kuris vokiečių okupacijos metais buvo

paskirtas vadovauti Vilniaus getui ir pats ten žuvo. Jo brolis buvo kito geto žydų policijos vadas. Ir sovietų, ir nacių okupacijos buvo nuostolingos Lietuvai ir jos gyventojams.

Teko pasikalbėti ir su Holokausto muziejaus pareigūne dr. Diane F. Afoumado bei pareigūnu Jaime J. Monllor. Visiems Holokausto muziejaus atstovams paminėta, kad dr. Stankus (kartu su Lietuvių namais) surengė parodą apie Lietuvą (tarp kitos medžiagos – ir žydų karių indėlių atstatant nepriklausomą Lietuvą 1918 m., apie lietuvių ir žydų patirtas skriaudas Antrojo pasaulinio karo metu) Maltz Museum of Jewish Culture Clevelande. Žadėta atsiųsti parodos straipsnį su eksponatų nuotraukomis („Draugas“, birželis-liepa, 2015 m.), taip pat pažadėta, kad šis apsilankymas ukrainiečių muziejuje bus aprašytas lietuvių spaudoje. Ir apskritai – pasidalinti žiniomis, palaikyti ryšius yra naudinga ir svarbu.

Dr. Viktoras Stankus – JAV LB Ohio apygardos vicepirmininkas

MANO VIRTUVĖ

Receptai su obuoliais

Kepti karamelizuoti obuoliai

Reikės:

6 obuolių
100 g (3,5 oz) labai šalto sviesto
1 puodelio + 1 šaukšto miltų
2–3 šaukštų cukraus
1/2 puodelio smulkintų graikinių riešutų
cinamono lazdelės
2–3 šaukštų kalvadoso
2–3 šaukštų imbiero cukatų

Sviestą sutarkuoti, sumaišyti su miltais, cukrumi, smulkintais graikiniais riešutais – turi gautis trupinukai.

Nulupti obuolius ir supjaustyti į keurias (jei mažesni) arba aštuonias (jei didesni) dalis. Į keptuvę įberti 2–3 šaukštus cukraus, įmesti cinamono lazdelę, sudėti obuolius ir kepti, kol jie

pradės minkštėti ir gražiai karamelizuosis (bet neturi ištižti). Į pabaigą įpilti 2–3 šaukštus kalvadoso ir dar pakaitinti, kad išgaruotų alkoholis.

Kepimo indo dugną iškloti kepimo popieriumi, sudėti karamelizuotus obuolius, pabarstyti imbiero cukatais ir užberti miltų-riešutų trupinius (kokio storio obuolių sluoksnis, toks turėtų būti ir trupinių sluoksnis).

Kepti 190°C (375 F) karštumo orkaitėje 15 min. Šiek tiek atvėsinti ir patiekti apvertus ant lėkštės. Galima su ledais!

Pastaba: galima naudoti ir mažas formeles (iš folijos ar popierines) – lengviau bus apversti.

Skanaus!
Jūsų Indrė

Ryžių apkepas su obuoliais

Reikės:

1 puodelio ryžių
2 kiaušinių
2 šaukštų cukraus
1 šaukšto vanilinio cukraus
6 obuolių
1/2 puodelio grietinėlės
žiupsnelio druskos
citrinos
sviesto
džiūvėsių

Ryžius išvirti ir atvėsinti. Į atvėsintus ryžius supilti grietinėlę.

Trynius ištrinti su cukrumi iki purios masės.

Baltymus su žiupsneliu druskos išplakti iki standumo.

Į ryžius sudėti trynių masę ir atsargiai įmaišyti išplaktus baltymus.

Obuolius nulupti, supjaustyti skiltelėmis, apšlakstyti citrina, kad nepatamsėtų.

Kepimo formą ištepti sviestu, pabarstyti džiūvėsieliais, supilti pusę paruoštos ryžių masės, apdėti obuolių skiltelėmis. Tada vėl dėti ryžių sluoksnį, o ant jų – obuolius. Ant viršaus uždėti sviesto gabaliukų.

Kepti 190 C (375 F), kol gražiai apskrus ir obuoliai suminkštės.

Pastaba: šį apkepą aš dažnai gaminu „Zepter“ keptuvėje, ant viryklės, o ne orkaitėje. Ištepau keptuvės šonus ir dugną sviestu, supilu apkepo turinį, uždengiu dangtį

ir kaitinu ant visai mažos ugnies, kol temperatūra pasiekia žalios padalos vidurį – 90 C). Tada išjungiu ugnį ir palaikau dar uždengtą 15–20 min. Apkepas būna drėgnas, purus. Pabandykite.

CHIRURGAJAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Remkime
Draugo fondą
www.draugofondas.org

ĮVAIRŪS

■ Moteris ieško senelių priežiūros darbo su gyvenimu kartu. Gali pakeisti ilgesniam laikui, išleisti atostogų. Patirtis, anglų kalba. Tel. 773-681-2957.

■ Vyras ieško nebrangiai išsinuomoti studiją ar vieno miegamojo butą Lemont, IL. Tel. 708-220-3202

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Didelė darbo patirtis, minimali anglų kalba, nevairuoja. Gali pakeisti savaitgaliais. Tel. 773-940-5264.

■ Moteris, turinti medicininį išsilavinimą, pasišventusi ligonių ir senų žmonių priežiūrai, turi automobilį, legali, ieško darbo. Gali dirbti Čikagoje ir jos priemiesčiuose. Tel. 773-330-0092.

„Sugar Mountain“

Eglės Juodvalkės knyga anglų kalba

50 metų besitęsianti cukraligė, dvi kasos persodinimo operacijos, trys inkstų persodinimo operacijos ir labai sunki širdies operacija – kliūties gyvenimo kely. Bet gyvenimas tęsiasi. Autentiškumas ir tikrumas yra šios šėkspyrinio masto dramos sudedamoji dalis. Ji siekia aktorės karjeros ir autostopu keliauja per Europą – nuo Stratford-on-Avon iki Dubrovniko. Ji neieško El Dorado, ji su juo susipažįsta. Tai šiuolaikinis pasakojimas apie lietuviškos moters jausmus ir jausmingumą, nuspalvintas amerikietišku *pentimento*. Pasakojimas apima Graikijos salas, apsuptas žydro Egėjo jūros mėlio, akistatą su žirafomis ir drambliais Afrikos savanoje, santuoką Paryžiaus *Mairie du 11e arrondissement*, su rūkytos anties kaulais, nuplautais *Margaux* vynu ir pėdsakais, vedančiais į atelje prie *Pont du Sèvres*. Ji betarpiškai patiria komunizmo žlugimą ir tyrinėja pasaulį nuo „Velnio nosies“ Ekvadoro Anduose, Didžiosios kinų sienos, iki Melbourne ir Cape Towno. Kraujo tyrimai persipina su Dorothy Sayers detektyvais, o širdies, pulso, plaučių ir kraujo spaudimo rodikliai įsiterpia į Laurence Sterne „The Life and Opinions of Tristram Shandy, Gentleman“. Kovotoja kariauja su tuo, kas matoma ir apčiuopiama, bet taip pat su tuo, kas nepažįstama, nematoma ar pasimetę žvaigždėse.

Henryk Skwarczynski

Knygą galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Kaina – 20 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9.25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.)
Teiraukitės tel. 773-585-9500.

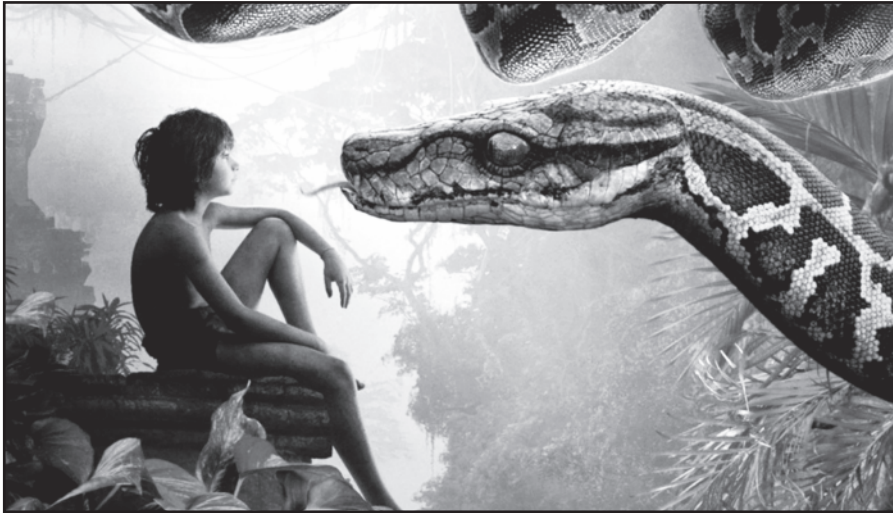
Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins laikraščio gyvavimą daugeliui metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

VISI MĖGSTA KINĄ

Naujas filmas „The Jungle Book“

GYTIS KRIAUCIŪNAS

Sveiki, kino mėgėjai. Neseniai su močiute ėjome žiūrėti filmo „The Jungle Book“. Daugelis iš jūsų greičiausiai prisimenate kitą „The Jungle Book“ animaciją, kuri buvo rodoma 1967 metais. Taigi šis filmas sukurtas pagal tą pačią pasaką (Rudyard Kipling knyga). Filmas prasideda nuo berniuko Mowgli istorijos; jo tėvus džunglėse sudraskė tigras. Mažylį surado juo-

doji pantera vardu Bagheera ir atnešė vilkų gaujai jį užauginti.

Filmo pradžioje Mowgli ir vilkai bando pabėgti nuo Bagheeros. Berniukas, nors ir greitas, bet netoks, kaip vilkai, nes jis žmogus. Tas jausmas, kad jis yra *kitoks*, lydi per visą filmą, ypač kai jis lygina save su vilkais, su kuriais jis gyvena; ir kai tigras Shere Khan (tas pats, kuris sudraskė Mowgli tėvus) atvyksta į žvėrių susirinkimą prie mažo ežerėlio. Kadangi vandens ežerėlyje yra labai mažai belike, žvėrys susitaria vienas kito nežudyti. Shere Khan sutinka, bet jis sako, kad būdamas

tarp žvėrių Mowgli rizikuoja savo gyvybe, nes nėra žvėris, o žmogus. Kai Mowgli ateina pas juos ir pasako, kad jis išėina savo noru, kad niekam nekeltų problemų, išsigandę vilkai tariasi, ką daryti. Bagheera sutinka Mowgli palydėti iš džunglių į žmonių kaimą. Kelionės metu juos užpuola tigras Khan, bet Mowgli sugeba pabėgti užsokdamas ant bėgančio jaučio. Keliaudamas ant jaučio jis įkrenta į upę, o vėliau atsiranda nežinomoje džunglių dalyje. Jis sutinka gyvatę Kaa. Kaa bando jį užmigdyti ir suėsti, bet meš-

ka Baloo jį išgelbėja. Taip Baloo ir Mowgli susipažįsta ir pasidaro draugais, bet tigro pavojus dar nėra praėjęs.

Jeigu norite sužinoti, kaip viskas baigėsi, teks žiūrėti filmą.

Filmo aktoriai

Šiame filme vaidina žinomi aktoriai – Bill Murray („Ghostbusters“, „Caddyshack“) Baloo, Ben Kingsley („Ghandi“, „House of Sand and Fog“), Bagheera, Idris Elba („Thor“, „Prometheus“) ir Scarlett Johansson („Girl with Pearl Earring“, „Avengers“). Mowgli vaidina jaunas aktorius Neel Sethi. Žinoma, vaidina ne patys aktoriai, panaudojami tik jų balsai.

Filmo tema ir įvertinimas

Filme yra kelios įdomios temos – šeima, išdavystė, drąsa. Mums, lietuviams, šeima taip pat yra labai svarbi, nes tai žmonės, kuriuos mes pažįstame ir labai mylime ir kurie gali mums padėti, jei reikia pagalbos. Mowgli filme ir knygoje yra labai drąsus, jis tęsia savo kelionę, nors patiria daug pavojų, kaip ir mes, lietuviai, daug kartų istorijoje.

Man šis filmas labai patiko; buvo pakankamai rimtas, bet ir labai lengvai žiūrėjosi. Iš 10 taškų aš jam duočiau visus 10, nes aktoriai labai gerai atliko savo vaidmenis, temos buvo įdomios, o kompiuterinė medžiaga buvo labai gerai pritaikyta. Verta jį žiūrėti kino teatre, bet jeigu nespėjate, tai galima jį išsinuomoti. Filmą keletą savačių buvo populiariausias JAV. Filmų kritikos žurnalas „Rotten Tomatoes“ davė jam 95 nuoš. įvertinimą, o IMDB – 7.9 iš 10.

Argentinos lietuviai eis atsakingas pareigas „imigrantų sostinėje“

Jonas Ignas (Juan Ignacio Fourment) Kalvelis, buvęs Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) valdybos atstovas Pietų Amerikoje, dalyvaus Argentinos politikos gyvenime. Berisso miesto savivaldybės mero dr. Jorge Nedela siūlymu jis išrinktas Berisso miesto savivaldybės užsienio bendruomenių departamento koordinatoriumi. Pareigų perdavimo iškilmes vyko gegužės 26 dieną Berisso Kultūros rūmuose, jose dalyvavo atstovai iš visų užsienio bendruomenių. Sveikinimo raštus atsiuntė Lietuvos Respublikos premjeras Algirdas Butkevičius, PLB pirmininkė Dalia Henke, PLB Sielovados ir Pietų Amerikos lietuvių reikalų komisijos pirmininkas prelatas Edmundas Putrimas ir kiti.

Šių pareigų tikslas – skatinti, koordinuoti, padėti ir paremti visas užsienio bendruomenes, gyvenančias Berisse, dirbti su jaunimu, organizuoti ansamblių koncertus ir kitas veiklas.

Štai ką Jonas Ignas Kalvelis pasakoja apie Berisso miestą, jame veikiančią Lietuvių Bendruomenę ir kasmetinę „Imigrantų šventę“:

„Berisso – miestas Argentinoje, Buenos Aires provincijoje. 67 km į pietryčius nuo sostinės Buenos Aires įkurtas 1871 metais ir pavadintas Juano Berisso garbei. Tai administracinis centras, turintis 95,5 tūkst. gyventojų.

Kiekvienais metais rugsėjo ir spalio mėnesių savaitgaliais Berisso vyksta „Imigrantų šventė“. Į šventę susirenka daugiau nei 90 tūkstančių žmonių iš visos Argentinos. Paskutinės šventės metu Lietuvių draugija „Nemunas“ surengė didelę parodą, kurioje pristatė Lietuvos kultūrą, tradicijas ir patiekalus.

Berisse veikia didelė lietuvių bendruomenė. Iki Pirmojo pasaulinio karo čia buvo viena didžiausių Argentinos lietuvių kolonijų, į kurią atvyko apie 3 000 lietuvių. Berisso miestas yra oficialiai pripažintas ir paskelbtas Buenos Aires provincijos „imigrantų sostinė“. Lietuvių draugija „Nemunas“ yra Imigrantų sąjungos narė ir nuo 1977-ųjų kiekvienais metais organizuoja „Imigrantų šventę“. Dabar šią organizaciją sudaro dvidešimt imigrantų bendruomenių.

Argentinos LB info
ir nuotraukos

Nuo šiol Argentinos lietuvis Jonas Ignas Kalvelis (antras iš d.) dalyvaus šalies politiniame gyvenime.

J. I. Kalvelis (su mikrofonu) dėkoja už pasitikėjimą, paskiriant jį Berisso savivaldybės užsienio bendruomenių departamento koordinatoriumi.

Į pareigų perdavimo iškilmes Berisso Kultūros rūmuose susirinko visų užsienio bendruomenių atstovai.

Šiluvos koplyčios auksiniame jubiliejuje dalyvaus arkivyskupas Joseph E. Kurtz

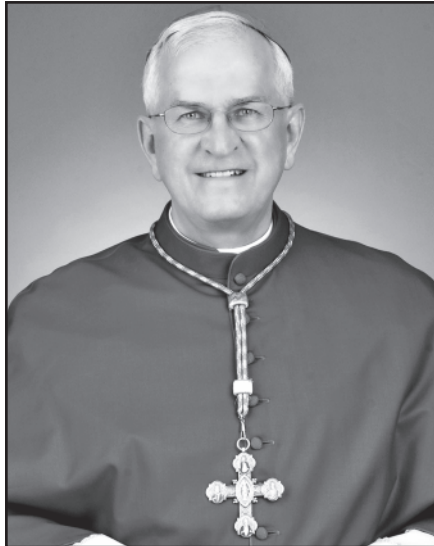
Šiluvos koplyčios Washingtono 50-mečio jubiliejaus komitetas praneša, jog Jo Ekscelencija Joseph E. Kurtz, Louisville arkivyskupas ir Jungtinių Valstijų Katalikų vyskupų konferencijos pirmininkas, priėmė kvietimą aukoti šventas Padėkos Mišias ir sakyti pamokslą spalio pradžioje, minint Šiluvos koplyčios pašventinimo auksinį jubiliejų.

„Esu itin pagerbtas, kad galiu švęsti Šiluvos koplyčios 50-ies metų jubiliejų Nacionalinėje Nekaltojo Prasiđėjimo bazilikoje Washingtono“, – sakė arkivyskupas Kurtz, toliau pastebėdamas: „Ši koplyčia, primenanti stebuklingą Švenčiausiosios Mergelės Marijos pasirodymą konfiskuotos ir uždarytos bažnyčios griuvėsiuose 1608-aisiais metais Šiluvoje, gražiai liudija tvirtai išlikusių lietuvių katalikų tikėjimą, nepaisant didelių sunkumų ir kančių. Šiluvos Marija tesaugo mus“.

Padėkos Mišios bus aukojamos sekmadienį, spalio 9 d., 2 val. p. p. didžiojoje aukštutinėje bazilikos bažnyčioje. Mišias drauge aukos Jo Ekscelencija Lionginas Virbalas, SJ, Kauno metropolitas, kurio arkidiecezijoje yra Šiluvos miestelis. Ir arkivyskupas Kurtz, ir arkivyskupas Virbalas priklauso jubiliejaus garbės komitetui.

„Esame labai patenkinti, kad arkivyskupas Kurtz, vienas iš įžymiųjų Katalikų Bažnyčios Jungtinėse Valstijose vadovų, sutiko aukoti Padėkos Mišias už Šiluvos koplyčią, kuri brangi tiek daugeliui Amerikos ir Kanados lietuvių, – pareiškė jubiliejinio komiteto narys, prelatas Edmundas Putrimas, Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas užsienio lietuviams katalikams. – Kai aptariau kvietimą su arkivyskupu Kurtz, man buvo gražu girdėti, kad Šiluvos koplyčia yra viena iš jo mėgstamiausių ir kad jo motinos tėvai, buvę lenkų kilmės, į Jungtines Valstijas 1907-aisiais metais atvyko iš Vilniaus krašto“.

Komiteto pirmininkas Viktoras Nakas nurodė, kad auksinio jubiliejaus minėjimo planai sklandžiai eina pir-

Arkivyskupas Joseph E. Kurtz

myn. „Mes laukiame birželio 30 dieną atsidarančios parodos – ‘Šiluvos koplyčia po 50 metų’. Paroda veiks iki spalio vidurio, tad ją galės pamatyti visi, atvykę į Washingtoną Columbus Day savaitgalį švęsti jubiliejų. Be įžymių dvasininkų spalio 9-osios Mišiose dalyvaus keturi gerai žinomi chorai iš Čikagos, Clevelando, Philadelphijos ir Toronto. Tikimės jaudinančių ir džiaugsmingų Padėkos Mišių ir laukiame daugelio lietuvių iš arti ir toli“, – sakė Nakas.

Jubiliejaus komiteto ruošos darbus remia Lietuvių Fondas, Lietuvių katalikų misija Washingtono, Lietuvių katalikų religinė šalpa ir Lietuvos Respublikos ambasada JAV. Komitetui labai reikalinga finansinė parama ir iš pavienių lietuvių. Norintys prisidėti neapmokestinama auka kviečiami čekį rašyti „Lithuanian Catholic Religious Aid“ vardu ir siųsti į tos organizacijos būstinę: 64-25 Perry Avenue, Maspeth, NY 11378-2441. Ant čekio pažymėti: „Šiluva Chapel Jubilee“.

Daugiau informacijos apie jubiliejų galima rasti www.siluva50usa.org ir „Facebook“: siluva50USA.

Rengėjų info ir nuotr.

Per skautybę – lietuvybei

Išėjimo skautų lietuviško liaudies meno knyga

1945 metais Vakarų Vokietijoje pabėgėlių, išvietintųjų lageriuose-stovyklose buvo atkurta Lietuvos skautų organizacija. 2015 metais Lietuvių skautų sąjunga šventė lietuviškos skautybės atgimimo 70-ąją sukaktį. Šios sukakties proga v.s Alė Namikienė paruošė gausiai iliustruotą knygą, kurioje apstu išėjimo lietuvių skaučių ir skautų sukurtos liaudies meno pavyzdžių – kalėdinių šiaudinukų, velykinių margučių, lietuviškų juostų, tautiniais drabužiais aprengtų lėlių, lietuviškais raštais išdegintų lėkščių... Knygoje aprašyti lietuvių liaudies meno puoselėtojai įvairiose Amerikos ir Kanados vietovėse. Kaip leidinio įvade teigiama, jis

„...yra skirtas prisiminti seses ir brolius, kurie, suvėrę šiaudinukus, prie lietuviško, skautiško Kūčių stalo sukvieta mūsų visuomenę, velykes, marginusias margučius ir tą meną rodžiusias kitataučiams, parodų rengėjas, audėjas, kurios tautiniu drabužiu aprengė mūsų jaunimą. Visa tai – kad Lietuvos vardas būtų gyvas...“

Knygą „Per skautybę – lietuvybei“ galite įsigyti „Draugo“ krautuvėlyje. Kaina – 20 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9,25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.) Teiraukitės tel. 773-585-9500.

Brangiam sūnui

A † A ALGIMANTUI SILIŪNUI

mirus, nuoširdžiausiai užjaučiame motiną VLADĖ SILIŪNIENĖ, ALIO brolius, seserį ir jų šeimas, plačiąją giminę bei artimuosius.

Šią skausmo valandą liūdime kartu su jumis.

Raminta Saib su šeima
Jolanta Raslavičiūtė
Linas Raslavičius

A † A IRENA BALEIŠIS SIMONYTĖ

Mirė 2016 m. gegužės 29 d.

Gimė 1937 m. sausio 1 d., Sao Paulo, Brazilijoje.

Gyveno Chicago, IL.

Nuliūdę liko: duktė Audra Baleišis su vyru Michael Meyer; anūakai Amelija ir Jonas; seserys Emilia Bendoraitis, Elena Liaukus, Julia Kaulius ir Vilma Leyton.

Tėvai a. a. Petras Simonis ir a. a. Ona Simonienė buvo lietuviai.

Velionė bus pašarvota šeštadienį, birželio 4 d., 10 val. ryto Shrine of Our Lady of Pompeii, 1224 W. Lexington St., Chicago, IL, 60607, kurioje 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios.

Vietoje gėlių prašome aukoti Catholic Charities USA arba Michael J. Fox Foundation for Parkinson's Research.

Nuoširdžiai kviečiame visus draugus, artimuosius ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime ir šv. Mišiose.

Laidotuvės privačios.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

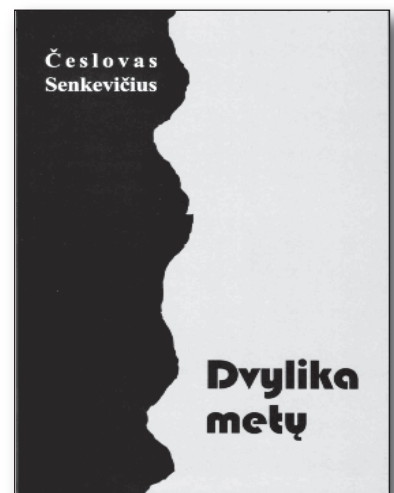
www.draugas.org/mirties.html

Česlovo Senkevičiaus
vedamųjų rinkinys

„DVYLIKA METŲ“

Gerą vedamąjį parašyti yra nelengva. Turiningus, apmąstytus, gražia kalba parašytus vedamuosius sukurti gali tik retas talentas. Toks talentas yra Česlovas Senkevičius, per ketvirtį amžiaus „Tėviškės žiburiams“ parašęs daugiau kaip 1 200 vedamųjų.

Pirmoji Č. Senkevičiaus vedamųjų rinktinė „Penki taškai...“ pasirodė 2004 metais. Geriausi pastarųjų dvylikos metų vedamieji sugulė į knygą „Dvylika metų“ – kiekvieniems metams autorius atrinko po šešis straipsnius. Knygą išleido Pasvalio Mariaus Katiškio biblioteka ir leidykla „Naujasis lankas“. Pasvalys – Česlovo Senkevičiaus gimtinė. Autorius nebijo kandaus žodžio, bet juk tokie ir turėtų būti vedamieji – taiklūs ir kartais kandūs.

Rinktinę „Dvylika metų“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Kaina – 20 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9,25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.) Teiraukitės tel. 773-585-9500.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Birželio 4 d., šeštadienį, Lemonte, Pasaulio lietuvių centre** (14911, 127th St. Lemont, IL), Maironio lituanistinės mokyklos didžiojoje salėje #121, prie rytinio įėjimo (E) vyks JAV LB Vidurio Vakarų apygardos metinis suvažiavimas. Registracija – 9:30 val. r., suvažiavimo pradžia – 10 val. r.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje** (2745 W. 44th St., Chicago, IL) birželio 5 d. 10 val. r. švęsime 10-tąjį eilinį metų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. 15 minučių prieš šv. Mišias sukalbėsime Švč. Jėzaus Širdies litaniją. Sekmadienį, birželio 19 d., švęsime Tėvo dieną bei Jonines – po šv. Mišių parapijos salėje Brighton Parko Lietuvių Bendruomenė ta proga ruošia pietus. Programą atliks parapijos choras. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Birželio 5 d., sekmadienį, vyks Čikagos ir jos apylinkės Ateitininkų šeimos šventė.** Šventė prasidės 9 val. r. šv. Mišiomis Pal. Matulaičio misijoje. Po Mišių 10:30 val. r. PLC didžiojoje salėje vyks iškilmingas posėdis. Visi kviečiami dalyvauti!

■ **Kviečiame dalyvauti žygyje „Už sveiką ir blaivią Lietuvą!“** birželio 12 d., sekmadienį, 11 val. r. NYC Central Park. Žygiuosime iki 85 St. ir atgal. Surošime pikniką – atsineškite užkandžių. Renkamės 59 St. – Columbus Circle prie gaublio. Pasipuoškite lietuviška atributika. Visi labai laukiami!

■ **Šokio teatras „Aura“ kviečia į teatro pasirodymus birželio 17–19 d. tarptautiniame Seattle šokio festivalyje „Beyond the Threshold“.** Pasirodymai vyks Raisbeck Performance Hall, 2015 Boren Ave., Seattle, WA 98121. Daugiau apie renginį sužinosite apsikanę svetainėje – <http://www.seattleidf.org>.

■ **Birželio 18 d., šeštadienį, 6 val. v. SLA307** (W. 30th St., New York, NY 1000) kviečiame visus į New Yorko Jonines! Šventėje bus proga pasidžiaugti New Yorko tautinių šokių grupių šokiais, kuriuos grupė „Tryptinis“ ir Maironio lituanistinės mokyklos šokėjai ruošia šokti šventei Baltimorėje. Gardžiuosimės atsineštais užkandžiais, galėsite nusipirkti alaus.

Dalyvaukite Balzeko lietuvių kultūros muziejaus 50-mečio paminėjime!

Birželio 10 dieną, penktadienį, 7 val. v.

Balzeko lietuvių kultūros muziejuje bus pristatomas dokumentinis filmas „Prisimenu motinos balsą“ apie garsų lietuvių kilmės amerikiečių operos solistą Arnoldą Voketaitį.

Susitikime dalyvaus filmo autorė Agnė Marcinkevičiūtė ir pats filmo herojus Arnoldas Voketaitis.

Susirinkusieji bus vaišinami kava ir užkandžiais.

Muziejaus adresas: 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL
Įėjimo mokestis – auka muziejui.

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais
įmokėjimais ir prieinamais nušimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

KVIEČIAME VISUS ATVYKTI!

Remia: Lietuvių Fondas, Lietuvių katalikų misija Vašingtone, Lietuvių katalikų religinė šalpa, Lietuvos Respublikos ambasada JAV

Ypatingaisiais Dievo Gailingumo
Jubiliejiniais metais švenčiame
**Šiluvos Švč. Mergelės Marijos koplyčios
pašventinimo auksinį jubiliejų**

PADĖKOS MIŠIOS

2016 m. spalio 9 d. 2 val. p. p.

Švč. M. Marijos Nekaltojo Prasidėjimo
bazilikoje Vašingtone

PARODA

„Šiluvos koplyčia po 50 metų“

2016 m. birželio 30 d.–spalio 17 d.
bazilikos Memorial Hall

www.siluva50USA.org

Facebook: Siluva50USA

Jurgio Didžiulio turas JAV

Jurgis Did Musical Performance

Naujausia Jurgio Didžiulio kūryba ir senosios "Inculto" laikų dainos

2016m. birželio 19 d. 7 val. vakaro

LDM galerijoje "Siela", 14911 127th St, Lemont, IL 60439

Organizatoriai ir rėmėjai:

Bilieto kaina 25\$

Bilietus galite pirkti: "Senajam Vilniui", "Ratoj", "Smilgoi", ar rezervuoti šiuo Astai 630 291 0097

VISUS! VISUS! VISUS!

Nuoširdžiai kviečiame į GLM tautinių šokių
grupės "RUSNĖ" koncertą

"GIMTINĖS SODAI"

KONCERTO SVEČIAI!!!

Madisono, WI tautinių šokių
grupė "ŽAIBAS" ir "ŽAIBUTIS"

KADA? BIRŽELIO 4d. 6 val. vakaro
KUR? SANTA MARIA DEL POPOLO
Parish Center
151 N. Lincoln Ave.,
Mundelein, IL 60060

Svečiai, dalyviai ir žiūrovai galės pasivaikinti gardžiais
"Kunigaikščių Užkeigos" patiekalais.

Bus daug skanumynų, kavos, geros nuotaikos ir
malonių susitikimų su draugais.

ŠVENTĖS KLAUSIMAIS KREIPKĖTES TEL.: 847-373-1729
630-776-8825

BILIETŲ KAINOS:
Vaikams iki 10m. nemokamai
Išankstiniai \$15
Renginio metu \$20